

Україна

№ 41 (2288) • Вівторок, 7 березня 2000 року • Ціна договірної

Нехай
маленьких
і великих
жінок
зігріє сонечко,
оду їх крієї
заспівають
весняні птахи,
а в коханні
освідчаються
перші
квіти
і чоловіки

Президент України — жінкам України

Сердечно вітаю вас зі світлим святом краси і любові — жіночим днем 8 Березня.

Це свято, традиційно пов'язане з приходом весни, завжди несє сподівання на краще, оновлення і збагачення нашого життя. Жінки — матері, дружини, сестри. Вони залишили глибокий слід у вітчизняній історії, виступає однією з провідних сил, рушій глибоких суспільних перетворень у сучасності. Усе, що є найкращого і найлюбовнішого, звернене до неї у скарбах народної творчості, літератури й мистецтва як до коханої, берегині домашнього вогнища та сімейної злагоди. І то лише мала частка того, на що заслуговує Жінка.

Низький уклін вам, дорогі жінки, на чий вірі, любові та ніжності, на жертвним служінні своїй сім'ї і Вітчизні, своєю одвічною покликанню та призначенню виростає життя і тримається світ.

Хай посмішка пробудженої природи, тепло й увага чоловіків долають вам сил, впевненості у собі і в майбутньому.

Добра вам, здоров'я і ще багато щасливих весінь!

Л. КУЧМА.

Привітання Голови Верховної Ради України з 8 Березня

Дорогі наші жінки!

День 8 Березня — це свято, яке відзначаємо з особливим почуттям. Як свято весни, краси і любові.

Саме у цей день є особлива нагода відзначити ту виняткову роль, яку відіграє в нас і в світі, суспільстві і державі.

Найрізноманітніші сфери економіки, культури, науки, освіти неможливо уявити без високої і водночас прекрасної ролі жінки, чітими рисами примножуються суспільні багатства, створюється атмосфера тепла і доброти.

Завдання держави в цілому і парламенту зокрема — навіяти в умовах нинішніх незграбів зробити все можливе, щоб наші жінки не лише у святі, а й повсякчас відчували увагу і піклування.

Зі святом нас, дорогі жінки!

Всім вам щастя, любові й добра!

Голова Верховної Ради України
П. ПЛОТ

вітаємо
з святом!

Обеліск невідомої ЛЮБОВІ

Солдати на знімку — наші, дівчина — ні. Ми навіть сперечалися, чи варто під 8 Березня давати не нашу дівчину? Зрештою, вирішили: хай буде, бо найкращі дівчата (буль-якої нації) завжди не наші. І кому про це краще знати, аніж солдати, котрі перевірили цю істину на собі — вдома, на Кубі, у В'єтнамі. Правда, один з нас, котрий колись служив в Ефіопії, засумнівався. Що ж, може, йому пощастило, і він не залишив за собою жодного обеліска тієї безмірної й швидкоплинної любові, яка у солдатів завжди є, але завжди не з ним...

(Зачінення на 8-й стор.)
Фото Олександр
КИМЕШКА

Боснія.

До Шевченківських днів

І виконав німець... «Заповіт»

Два благодійні концерти дав у Каневі соліст оперного театру з німецького міста Дюссельдорфа Томас Лесіг. У концертах прозвучали класичні твори світового оперного мистецтва, українські народні пісні, а також музичні твори на слова Тараса Шевченка. Глядацький зал стояв слухав «Заповіт» у виконанні німецького співака. Опержани від концертів кошти передано у Чернівецький дитячий фонд. Томас Лесіг подарував також канівський гімназії бібліотеку, яку збирали для українських дітей їх німецькі ровесники.

Пташенята
зі зламаними
крильцями

Курінь

► 1983 р. Засновано перший в Україні заповідник «Асканія-Нова».

► 1971 р. У березні в Київській області, поблизу Чорнобиля, розпочато спорудження однієї з найбільших атомних електростанцій країни.

7.03

У номер

Обмін «студентами»

Перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук зустрівся з депутатом бундестагу ФРН, заступником голови Фонду Конрада Аденауера Антоном Пфайфером. На зустрічі В. Медведчук висловився за подальше співробітництво українського парламенту і громадських організацій з Фондом Аденауера. Зокрема, у підготовці й реалізації програми «Молодь проти ко-

рупції». Віктор Медведчук і Антон Пфайфер домовилися про обмін парламентськими групами: українці відвідають Берлін весною, а німці Київ — восени. У травні також запланований візит до нашої країни членів міжпарламентської депутатської групи бундестагу «Німеччина—Україна». Антон Пфайфер підкреслив, що «всі фракції парламенту ФРН розуміють необхідність і готові сприяти розширенню роботи з Україною».

Низький уклін вам, дорогі жінки, на чий вірі, любові та ніжності виростає життя і тримається світ

ПОЛІТИКА

Столиця

Не «чорні дірки», а точки зростання

Чимало списів ламається довкола спеціальних (вільних) економічних зон. Одні вважають їх «чорними дірками» бюджету, через які тікають податкові надходження, інші — точками майбутнього економічного зростання. Власне, ця дискусія ведеться у зв'язку з тим, що парламент прийняв низку законів про створення подібних зон у різних регіонах України. Деяким із СЕЗ днями виповнився рік. Отож спільна парламентсько-урядова комісія з комплексного дослідження й узагальнення досвіду функціонування спеціальних (вільних) економічних зон на території пріоритетного розвитку зі спеціальним режимом інвестиційної діяльності на своєму засіданні вирішила підбити підсумки їхньої роботи.

За словами заступника глави Донецької облдержадміністрації Андрія Клеюка, уже розглянуто 71 інвестиційний проект на суму 386 мільйонів доларів, 49 проектів реалізуються. У промисловості області інвестовано 169 мільйонів доларів. Це дає змогу додатково створити 7,5 тисячі робочих місць і зберегти 9,7 тисячі. На 25 підприємствах розпочато випуск продукції. Додатково вироблено різноманітних товарів на суму 2,5 мільйонів гривень, майже третину з яких експортовано. Більш як половина — 54 відсотки — інвестицій надійшло з-за кордону і близько чверть зарубіжжя.

Не відстають і підприємці промисловості. Так, донецький завод «Норда» розпочав зведення заводу малогабаритних холодильників. До речі, так є і кошти на поставку готової продукції: всю її буде експортовано до Німеччини.

Нині адміністрація області закінчує перемовини з компанією «Проктор энд Гембі» на будівництво заводу мюних засобів.

Ще один приклад ефективної діяльності спеціальних економічних зон. Так, до появи СЕЗ «Яворів» знаменитий місцевий комбінат з виробництва сірки фактично припинив свою роботу — збірність тонни його продукції становила 100—120 доларів, а на світових ринках її можна було придати портофранко за ціною 58—60 доларів. Після того, як було реалізовано кілька інвестиційних проєктів, союбартів тонни сірки знизилася до 38 доларів. Отже, продукція Яворів-

ського сірчаного комбінату стала найдешевшою не тільки в межах СНД, а й Європи.

Спеціальні економічні зони — шлях і до розв'язання соціальних проблем. За словами голови Яворівської райдержадміністрації Степана Лукашкі, після початку функціонування СЕЗ рівень безробіття у районі знизився на 10 відсотків. На сірчаному комбінаті припинив свою діяльність страйковий комітет.

Значно зросла і середня заробітна плата. Так, на підприємствах Донецької області вона становить від 600 до 1000 гривень.

А щодо надходжень до бюджету, то і тут немає проблем. Андрій Клеюк у своєму виступі навіть такі цифри: у Донецькій області за 5 років буде надано податкових пільг на суму 1,152 мільярда гривень, а надходження до бюджету зростуть на 3,7 мільярда. Підвищення підсумки роботи комісії, народний депутат України Станіслав Туренко зазначив: діяльність СЕЗ сприяє наповненню бюджету. І навіть приклад Трускавця, де надходження зросли у 7 разів.

Отже, переконаний Станіслав Іванович, вступити боротьбу з пільгами, треба не виключаючи з волею і логікою. Адже інвестор — реальний, а не паперовий — потребує паспарту стабільності правового поля. Що саме думку підтримали і керівники Донецької області, Яворівського району і міста Славутська, нинішні і майбутні, з якими їм доводиться стикатися.

Володимир КОРОЛЮК.

Майя Савченко — розвідниця партизанського з'єднання імені Ворошилова, член Ради ветеранів Шевченківського району Києва.

Фото Юрій ВЕНГЕРЕЩА.

Інвестор — реальний, а не паперовий — потребує насамперед стабільності правового поля.

Вип'ємо за любов!

Напередодні 8 Березня в київському Центрі роботи з жінками було проведено зустріч учасниць Великої Вітчизняної війни з представниками міської адміністрації й діячами культури. Присутніх привітали за святом задушавча відплата по роботі з жінками Галина Гончарук.

Природно, були квіти, подарунки, пісні. Було, зрозуміло, і шампанське. І більшість жінок, а кількість їх бойових нагород міг би позарити будь-який чоловік, проголосували один тост — за любов. Саме вона дозволила їм пройти всі випробування війни, залишаючись перш за все жінками. Дружинами, матерями, бабусями.

Голова Київської міської адміністрації Олександр Омельченко поздоровив усіх килянок з 8 Березня і побажав їм щасливого сніжничого тепла, здоров'я, любові і поваги, здійснення всіх мрій і сподівань.

Олег ДЕНИСОВ.

Дорогі мої співвітчизниці!

Матусі і бабусі, сестри і донечки, кохані!

Ось і наставала весна — пора нових надій та сподівань. Зайвий наші «професійне» свято — 8 Березня.

Але ж справжнє жіноче свято — це не червона позначка в календарі і не повналий букет провісників під кокет, бо свято — це сама Жінка. Там, де любов і краса, родинний захисток та добрий настрій. Там ми, жінки, вірні служниці сім'ю, задоволю, миру.

Життя сьогодні, звичайно, не такі обставини, не такі теми та успіхи, проте у нас залишається надія на те, що завтра, післязавтра все неодмінно буде так, як нам хочеться.

Листи

Народна ініціатива

Хоту розповісти, як збирати підписи для проведення референдуму. Приходило подумати, як підписати, не повсякчасно, для чого це робити. На мій розглядування відповідно, що не шось на кшталт перенесення населення...

... Насправді ж ми, виборці, не потрібний державі, а державі потрібні ми, як громадяни, і Верховну Раду обирає народ, а не купка чиновників.

В. ВАЛЕНЧУК.

Червоноградський район Черкаської області

У нас у місті підписи по референдуму не збирали, а люди, переважно пенсіонери, йшли на спеціальні пункти, де сплатували компенса-

цію за електроенергію по 24 гривні на особу. Очевидно, списки тих, хто одержав ці гроші, і підписи як підписи листи за проведення референдуму. Референдум усіх вибачити проволонти не треба, навіщо гроші витрачати.

І. ДАВИДОВ.

Новомосковськ. Дніпропетровської області

... Якщо вже влада йде на великі витрати для проведення референдуму, то в нього потрібно включити питання, як насправді виконують простих людей, щоб чиновники у своїй діяльності керувалися волею народу.

І. БУР'ЯКОВ.

Кременчук. Полтавської області.

Податки

Наступ на пільги

Наприкінці минулого тижня народні депутати Богдан Губський та Ірина Белоусова презентували Концепцію податкової реформи, яка має послугувати фундаментом майбутнього Кодексу.

Точно кажучи, будь-яка концепція — це угода про інше, на яку тримається інтерес усіх сторін, в даному разі — держави і платників податків. Богдан Губський висловлюється зрозумілими: це крок до повернення втрачених принципів. Під безпринципністю, отже, слід розуміти систему, за якої, як у насійній — влада виступає у ролі бабурі на ім'я Хом, а платники податків — у ролі старого на ім'я Мому. Щоб з нього виходило, добре використовувати податковий історія бюджету країни, стрімка тінізації економіки і робочість, доморослої чиниононції. З цієї точки зору така задалася позиція чергової Концепції, як стабільність, прозорість, рівноправність, судовий порядок стігнення наявних заборгованостей, лише зрозуміло.

Безперечно, не всі схвалю-

Сергій ВЛАД.

Ми все подолаємо. Вірте в себе

За чаркою чаю

У номер

Свято жінки треба відзначати кожного Божого дня

Велика політика аж ніяк не відволікає від думок про весну, жінок і кохання — зізнаються наодні обранці-чоловіки. До свята 8 Березня вони ставляться по-різному. Одних вітати жінок збираються всі: і романтики, і скептики. І майже одностайно — трояндами.

Леонід КРАВЧУК:

— Краса було б назвати це свято святом матері, дитини, сім'ї. Свято жінки треба відзначати кожного Божого дня. З ранку й до ночі. Але якщо так свято є, до нього треба ставитися поважно. Всі жінки люблять подарунки, і нешанси ці чоловіки шороку. Коли б таке свято було раз на десять років, можна було б придумати щось оригінальне. А так... Гостинні кутюби самі, можуть бути якісь прикраси, парфуми, квіти, як правило, троянди або весняні букетики, сімейні речі. Скажімо, знаю, що потрібен кухонний комбайн. — І цілий рік готуюсь до цього. А моя найулюбленіша жінка — онука Маріяка, їй завжди перепадє найбільше да-
тинки.

Михайло СИРОТА:

— Я люблю жінок, свою кохану дружину, і, без сумніву, дарую їй ці подарунки, які приносять радість. Але подарунок коханій дружині — це інтимна штука, яку не варто виносити на шпальти газет.

Олександр МОРОЗ:

— До цього свята завжди роблю якісь подаруночки дружині й дочкам. Як саме — залежить від того, на що в мене вистає грошей або скільки маю часу, щоб

Ці миттєвості весни, які вихолі-
ли із депутат-
ських буднів
наш фотокорес-
пондент **Сергій
КОВАЛЬЧУК**, бу-
ває в стінах
парламенту.

Записала
Юліана ШЕВЧУК.

Не збідніли на таланти земля слобожанська

Як ніколи урочисто й святково пройшов у Харківській обласній філармонії концертний вечір, уже в п'ятий раз організований Харківськими департаментами м'іжнародних конкурсів «Слобожанські діаманти», присвячений жіночому аніо 8 Березня. Це один із найпопулярніших на Харківщині типів м'іжнародних конкурсів, який доводить власну життєздатність і духовну потребу вже понад десять років. Його ідейний натхненник і організатор — директор дитячої музичної школи № 12 імені К. Шумського заслужений діяч мистецтв України Наталя Бєс-
сєнського жіночого свята найталановитіші юні харків'яни, які досягли

вершин музичної майстерності у престижних музичних конкурсах, збираються нині в одну творчу команду і зважують зосередити найвищу техніку виконання класичних музичних творів на різних інструментах. Серед нинішніх учасників конкурсу не можна не відзначити Іоанну Алексєєву — лауреатку премії Міжнародного конкурсу юних піаністів у Італії. Марію Голушак, яка пікіршила суворий судив на Міжнародному конкурсі піаністів у Бухаресті, Юлію Добровольську — лауреатку першої премії Міжнародного конкурсу піаністів в італійському місті Салерно. Однак не менш талановиті й титуловані й інші учасники конкурсу.

Слід зазначити, що цьому музичному проєкту завжди широкі прихильності на допомогу місцеві мешканці. А нинішній концерт пройшов за допомогою Харківської обласної організації Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина». Натхорощувачі юних музикантів та їхніх наставників — грошовими преміями і цінними подарунками, народний депутат України Володимир Алексєєв сказав, що найкращий найрозумніша народна політика — це політика збереження творчого, культурного та інтелектуального потенціалу країни.

Харків.

Микола КОСІЙ.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у березні 2000 року

Верховна Рада України постановляє:
1. Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України 14 березня 2000 року з порядком денним:
«Інформація Кабінету Міністрів України про хотігнення правочинонарами органами України конституюцій гарантій та законів і забезпечення прав і свобод людини».
2. Кабінету Міністрів України визначити доповідальців, підготувати аналітичні та довідкові матеріали із зазначених питань і подати їх для ввчення народним депутатам України до 10 березня 2000 року.
3. Комітетам Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією та з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин узагальнити пропозиції народних депутатів України і матеріали, які будуть подані Кабінетом Міністрів України, на якому документ співпаловить та проєкт Постанови Верховної Ради України із зазначеного питання.
Голова Верховної Ради України
І. ПЛОЦЬ.

Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1502-III.

Березневим тезам — зелену вулицю

Кабінет Міністрів України ухвалив програму діяльності уряду, що має робочу назву «Реформи для добробуту». 9 березня відбулося спільне засідання урядових комітетів, на якому документ було доопрацьовано з урахуванням зауважень, висловлених на засіданні КМ. Обговорювалися заходи з виконання накресленого, визначено проєкти необхідних законодавчих актів, указів Президиума та розпоряджень уряду для реалізації документа. Програма складається з 5 розділів й розроблена на основі положень щорічного Послання Президента України Леоніда Кучми до Верховної Ради.
Як зазначено в документі, програма «розроблена на період повноважень уряду». Нагадаємо, що ціл час першої зустрічі Президиума з новим складом уряду. І. Кучма висловив побажання, щоб цей Кабінет працював весь термін його повноважень. Програму було подано до парламенту 10 березня.
Зокрема, перелічається, що реальні доходи населення збільшаться у 1,3 — 1,4 разу, прогнозується поступове підвищення мінімального рівня трудових пенсій до рівня прожиткового мінімуму, погіршення забезпеченості у зарплаті та соціальних виплат.
Зростання ВВП у цьому році плановано на рівні 1 — 2%, а до 2002—2004 — на рівні 6,5% в середньому за рік.

«Солідарність» наводить мости. Без популізму і з розумінням

Лідер депутатської групи «Солідарність» Петро Порошенко на прес-конференції оприлюднив тактичні й стратегічні цілі новоствореного об'єднання. До тактики належить пам'ятати «мостом» між більшістю й меншістю, оскільки «солідарність» неспокійно відсутність конструктивного діалогу між «двома палатами» парламенту. Стратегія передбачає можливість створення блоку з лівоцентристами на майбутніх парламентських виборах. Ці плани, на думку П. Порошенки, не мають негарадних політичних перспектив, якщо власність задухати до блоку «впливом політики першого ешелону». Звичайно, тих, хто «поділяє цілі, які ми поставили».

На першому засіданні «Солідарності» було підписано протокол про входження до складу більшістю. Його не «завівали» лише «солідаризовані» представники Селянської партії, які були однією з ініціаторів звернення до Конституційного Суду про законність дії більшістю. Якщо КС перекаже селян у легітимність цих дій, вони можуть позитивно вирішити питання про членство у більшістю. Ці питання будуть розглядати члени «Солідарності».

Група задекларувала й пріоритетний напрям своєї діяльності — соціальний захист. Оригінальність традиційного надзавдання полягає ось у чому: «Солідарність» не повторюватиме помилок і правих. Перші, на їхню думку, «проголосують популістські заяви» про соціальний захист. Другі — «не осяснуть розуміння соціального захисту» популізму з розумінням «Солідарність» виростає до лівого центру.

ПОЛІТИКА

«До основанья, а затем» — уже проходили

Відкритий лист Голові Верховної Ради України І. С. Плющу

Високошановний Іване Степановичу!

Звернувшись до Вас з цим листом, змушено рішення парламентської більшості від 21.01.2000 р. про заміну на фасаді будинку Верховної Ради (вул. М. Грушевського, 5) старої символіки на нову. Завдяки цьому змушено від часу набуття Україною державного суверенітету. Але практично на цей відповідальний крок зважували тільки тепер, коли у Верховній Раді відбуваються так звані «оксамитова революція».

Не буду наголошувати на сумнівній моральності такого рішення. Руїнувати — не будувати. Звертаю Вашу увагу лише на юридичну його несправедливість. Аж як ідеться не про змичину будівлю, а про пам'ятку архітектури національного значення, яка внесена до Державного реєстру унікальних та всіх сніпкоподібних і довідково-історичних видань і охороняється законом.

Автором цієї унікальної споруди, зведеної в 1936—1939 роках, є видатний український зодчий В. Зabolотний. У розробці проекту брали участь також архітектори Н. Чергачов, П. Крайдовий, Г. Грозько, А. Кірилюк, Е. Саранський та інженер Ю. Кашіба. Платою виступає «Маловишківська Україна» розписаний художниками В. І. Б. Чергачовим, П. Крайдовим, Г. Грозьком, А. Кірилюком, Е. Саранським та іншими ризалітним головним фасадом будинку було встановлено чотири скульптурні групи (скульптор В. Зabolотний), які перетворюють це проєктом В. Зabolотного.

Важливою особливістю споруди, що надає їй завершеності та гармонії, є надзвичайно вдале поєднання архітектурних елементів із скульптурним декором фасадів. Два її парадні фронти прикрашені пластичними композиціями з гербами Української РСР у картушах, обрамлених об'ємними хитавими знаменами. За задумом архітектора, вони є не лише невід'ємною частиною декору, але й безпосередніми формотворчими елементами фасадів споруди. Аналогічну декоративно-символічну роль виконують композиції з серпа і молота на ризалітах, в оздобленні залу засідань Верховної Ради, в виступах, переїздах, брам, Радянською є і символіка скульптурних груп.

Отже, згідно з неоспорюваними законами логіки, ям слід відмовитися не лише від старих гербів на фронтонах, але й від усіх інших елементів ненав'язливої соціалістичної символіки. Але в такому разі фактично буде знищено одну з найкращих пам'яток архітектури Києва радянського періоду. Складатиметься безпрецедентна ситуація, коли держава, обов'язком якої є охорона пам'яток історії та культури, сама ініціює їх руйнування.

Високошановний Іване Степановичу! Я звертаю до Вас від імені Українського товариства охорони пам'яток історії та культури з проханням переглянути це ісправлення рішення. Виявляючи важливість і мудрість, не допустити, щоб Верховна Рада заклала ще й геростратіву слави.

Ви можете щирою резолюцією заявити, що ініціатори цієї справи не є державні символи і вимову законодавчому органу про неможливість працювати па старими. Це справді так. Але з цієї палитної ситуації можна вийти двома шляхами.

Найкращим розв'язанням проблеми було б спорудження для Верховної Ради нового будинку. Якщо ж це спроможна свого часу по-

Стара символіка в такому разі сприйматиметься як архітектурний декор епохи, що відійшла в минуле. Так, як сприймаються нині царські чи королівські герби на давніх спорудах України.

Фото Олександра КІМЕНКА

неволею республіка, то чому цього не може дозволити собі незалежна держава України? Тим паче, що ця споруда призначалася для парламенту іншого типу і зовсім не відповідала потребам нинішнього. Якби зводили його будівлю парламенту України, гідну її суверенно-державного статусу, не маємо наміру і вважалося, що можемо вловлюватися й старою (радянською), тоді, як руйнуємо колишню символіку, можна було б змистити зментації її нинішнього. Наприклад, виготовити державний герб на давній споруді, яку зрубуємо із брунці, цеглу або якогось іншого мате-

ріалу і встановити над входом до будинку Верховної Ради. У поєднанні з жовто-блакитним прапором над куполом воли були б достатнім державно-політичним визначенням статусу будівлі. Стара символіка в такому разі сприйматиметься як архітектурний декор епохи, що відійшла в минуле. Так, як сприймаються нині царські чи королівські герби на давніх спорудах України.

З повагою
Петро ПОЛІЩУК,
народний депутат України,
академік НАН України,
голова Українського товариства
охорони пам'яток історії
та культури.

Найбільший у Європі глиноземний завод буде продано найбільшій компанії «Сибірський алюміній» за безцінь

На сьогодні питання проведення конкурсу з продажу акцій Миколаївського глиноземного заводу вже вирішено і погоджено на рівні рівня. Та коли спочатку йшлося про те, що на конкурс буде виставлено 55% акцій (тобто повний пакет, закріплений у державній власності), то в остаточних умовах конкурсу зазначено, що покупці зможуть придбати лише 30% акцій, що належать державі.

Навіть побіжного погляду вистачить, щоб переконатися: умови проведення комерційного конкурсу з продажу державного пакета акцій ВТ «Миколаївський глиноземний завод» за трохи менше, ніж 16 жовтня 2000 р. в газеті «Ведомості приватизації», № 7 (94), не відповідають вимогам чинного законодавства України, порушують заповіді права та інтереси потенційних інвесторів на користь конкретного покупця, що й може закласти державні фінансові збитки.

Відповідно фонд ВТ «МГЗ» становить 37826336 грн., номінальна вартість акцій — 0,25 грн. З червня минулого року у власності держави перебуває близько 75% акцій підприємства, 50% плюс 1 акція з яких перейшли в управління Міністерству промислової енергетики України.

Керівництво фонду МГЗ належить 5,48% акцій, решта — між банків та юридичних осіб, у тому числі акціонером, раніше об'єднаним екс-головою правління ВТ «МГЗ» Мешиним В. В. та групою «Сибірський алюміній» у ЗАТ «Грудовий конект МГЗ».

Російська група «Сибірський алюміній» наприкінці минулого року заявила

про те, що їй належить 8% акцій МГЗ і 56% акцій ЗАТ «КМ ГЗ», які за безцінь в її грубові політичній привабливості у правліннях заводу. Київський обласний арбітражний суд 26 жовтня 1999 р. визнав реструктуризацію ЗАТ «КМ ГЗ» невідомою і зобов'язав провадити двосторонню реструктуризацію, повернути акції законним власникам і провадити відповідні провадження в реєстрі акціонерів ВТ «МГЗ».

На сьогодні є лише два реальні претенденти на придбання у власність цього підприємства — група «Сибірський алюміній» і група «Trans World Group».

Проголошення на продаж усього пакета акцій, які закріплені в державній власності (55%), справді створила б конкурентну серед покупців, і акції МГЗ можна було б продати дорожче, тобто забезпечити надходження потрібних для бюджету коштів. Чому ж фонд запропонував на продаж тільки частину державних акцій задоволюючи заводу? Аж зрозуміло, що 25% статутного фонду, які залишаються у власності держави, ніяк не зможуть впливати на діяльність ВТ і згодом їх ніхто не купить, бо вони будуть не потрібні, а ліквідації наші акції завжди дорівнюватимуть нулю, бо завод працює в середній цілці виробництва алюмінію, і тому його продаж за адекватної ціни показує тільки окремі прибутки. Тому провадять треба всі акції єдиним пакетом, поки несе така можливість, і покупців буде змушений купити 55% статутного фонду за мінімальним розрахунком на 607 млн. грн. (приблизно 109,5 млн. доларів США). Голова Фонду державної України розповів агентству «Інтерфакс-Україна» 29 лютого, що за підписами своєї роботи Миколаївського валютного фонду в Україні висувають вимогу до ФМД про негайне його провадження конкурсу з

продажу лотного пакету акцій МГЗ. Як сказав А. Бондар, «ФМД виступає за продаж на користь всіх 55% власників держави акцій підприємства, а також за те, щоб переможці конкурсу не ставили вимоги сподрукувати алюмінієвий завод». На його думку, будівництво алюмінієвого комбінату не є інвестиційно умовою».

То чому ж фонд усперх навіть власний думи виставив на продаж лише 30% статутного фонду ВТ «МГЗ»? А тому, що все робиться для конкретної комерційної структури, що називається «Сибірський алюміній» і вже має 26% акцій ЗАТ «МГЗ», провадяться різними шляхами у правліннях заводу. Таким чином, для оволодіння контрольним пакетом акцій ВТ «МГЗ» групою «Сибірський алюміній» треба придбати лише 30% статутного фонду підприємства у правліннях заводу.

А якщо зробити відкритий конкурс на користь держави з продажу всього пакета акцій (55% статутного фонду), то група «Сибірський алюміній» буде змушена залатати гроші у повному обсязі. Але тут зачіпаються інтереси окремих посадовців державних осіб, які корумпують цілою групою.

Про це свідчать і умови конкурсу, що створюють обмеження на участь в ньому інших покупців, крім групи «Сибірський алюміній», а саме:

1. Про це свідчать і умови конкурсу передбачено забезпечення будівництва в Україні заводу з виробництва первинного алюмінію, що, у свою чергу, передбачає винятковий вибір пун-кту в 1,7 долаткових умов (техніко-економічних пропозицій щодо будівництва заводу і погодження з постачальниками програма забезпечення алюмінієвого заводу електричністю), але не треба забувати, що згідно з чинним законодавством України умови конкурсу передбачають установлення вимог до подальшої експлуатації об'єкта приватизації, а не зобов'язання щодо участі у створенні інших об'єктів. У комерційно-промисловій конкуренції питання є виконання певних вимог щодо самостійної роботи йна, запропонована потенційним покупцем. Створюється враження, ніби ці пункти продикувані групою «Сибірський алюміній», а не державними інтересами України;

— пунктами 8 і 13 долаткових умов конкурсу обмежується коло можливих покупців, крім групи «Сибірський алюміній», бо Фондом державна достеменно відомо, що лише «Сибірський алюміній» може представити дані щодо інвестицій у придбання у власність пакета акцій ВТ «МГЗ» вартістю в еквіваленті не менш як 3 млн. дол. США за курсом НБУ за номінальною вартістю (п. 8) і вартістю в еквіваленті не менш як 100 млн. дол. США за курсом НБУ на дату оприлюднення повідомлення про проведення конкурсу (п. 13).

Таким чином, корумпована група високих посадовців України і окремих високих депутатів спільно з групою «Сибірський алюміній», користуючись цілковитою безкарністю, зарали розв'язання власних проблем ладна позбавити Україну можливості одержати великих грошей, таких потрібних бюджету країни.

Залишається сподіватися, що Президент України своїм особистим втручанням поставить на розв'язання цього шоку порушень у приватизації МГЗ, і конкурс з продажу державного пакета акцій ВТ «МГЗ» буде проведено виключно в інтересах Української держави.

Едуард ДЕНИСОВ.

Держава, обов'язком якої є охорона пам'яток історії та культури, сама ініціює їх руйнування

Найдосконаліший елемент

Якщо подивитися на наш недосконалий світ, то стає цілком очевидно: жінка представлена в ньому надзвичайно багатогранно, різноманітно і с, мабуть, найдосконалішим його елементом. Причому таким досконалим, що коли спробувати окреслити це світове надбання невеличкою добіркою знімків, то, як правило, нічого не виходить. Але ми спробували. Тому в нас у сьогоднішньому номері — жінки з усього світу. Знані й невідомі, щасливі й засмучені, тендітні й міцні...

Ось, наприклад, Ешлі Котелмен, 18-річна темношкіра американка. Вона пішла у США — «Міс-підліток». Всього її щасливий вигляд демонструє спокійно-непретензіозну американську дівчинку-підлітка стати «міс» (а згодом і «місес») — то прекрасний стимул для самодосконалення.

А ось іракські жінки. Рятуючи розлину від пошухи, вони несуть з далекого джерела воду. Шквато, до речі, що робить у цей час чоловік? Можна припустити: вони з істеричними очікуваннями очікують на повернення дружини, з водою, змиваючи...

На жаль, жінки й діти — найніздатніші в колоніальній війні. Нинішній похід у Чечню те доплатять. Хто ця жінка з дитиною й яка її доля? Коли чоловіки воюють, до слабкої статі їм дала немає...

Зате чоловікам не відомо почуття материнства (хоча, пам'ятається, жінки обидві мільйони доларів першою з чоловіків, який примудрився... завагітніти). Фатіма Невіз із Сирії стала матер'ю 6-місячної дитини на планеті.

Гайдер пішов. Хай живе..?

Одіозний праворадикальний лідер Йорг Гайдер, який протримав лютого тримав Європу в напруженій істерії страху та триумфально пройшов першими шпальтами інформаційних газет світу й найпопулярнішими телеканалами після того, як очолювана ним австрійська Партия свободи вийшла до правлячої коаліції, несподівано заявив про відставку з посади голови. Причиною він назвав те, що не хоче заважати «конструктивній роботі уряду».

На перший погляд, цей крок справді здається конструктивним: жертвою задля доброї репутації Австрії, як разом з провідними державами Європи, а й із консервативним європейським дім. Адже першою реакцією Європейського союзу на створення правлячої коаліції консервативної і правих радикалів був намір оголошити Гайдера та економічні санкції проти Австрійської республіки — аж до її виключення з ЄС. Країни співдружності, США та Ізраїль заявили про заморозку дипломатичних контактів з Австрією. Політика ліва більшість у країнах Європейського союзу не хоче мати нічого спільного не тільки з партією правих радикалів, а й із консервативним партнером — Народною партією, лідер якої Вольфганг Шюссель став канцлером Австрії.

Реакція швидко зростала. А ось щодо реалізації таких намірів значно складніше. Адже виключити Австрію зі співдружності — завдання практично неможливе, бо в угоді про вступ до ЄС узгодили нічого не сказано про... виключення. Тому

радикальніша стала б найгрібшим порушенням правил альянсу. А казати про економічну блокаду Австрії і зовсім нереальна справа. Проте це не завадало союзу (і не тільки йому) висловлювати своє ставлення до країни-учасниці. До речі, лаковимим папірцем цього ставлення стало проголошення 2 березня у Відні трагічного Отворного балу, куди зазвичай запрошували королів і королеви, державних діячів, знаменитості світового рангу. Цього разу, попри відставку Гайдера, усі вони з'явилися на такій часті. Не прибув навіть Арнольд Шварценеггер, якого Гайдер називав як не свій дурого. Довелось австрійському телебаченню відкинути... старі кадри, на яких — перебування колись на балу знаменитості гості.

Усе-таки жид Віденської опери були заповнені, й організатори його колись найпопулярнішого вечора не в наклади — свої кілька десятків мільйонів доларів вони отримали. Але серед найвідоміших гостей виступи були... німська телеведуча еротичної

Тим часом весь японський народ очікує на продовжувача імператорської династії, і всі погляди спрямовано на цю жінку — принцесу Масако. На знімку вона вітає своїх численних прихильників з бачення імператорського палацу.

А щодо цієї особини... Тут, як кажуть африканці, ноу комент! Жінки, власне, спокійно були не звикли до зваблення чоловіків. Але Моніка Лейнскі досягла щодо цього справи президентських висот.

Та Клінтону ще пощастило. Якби на місці Моніки опинилася особина — Лейла Алі, то простими сулованими несприятливості він почав би не відбивався б. За мить до того, коли її зафіксовано на цьому знімку, Лейла відправилася в拘留... чоловіка. У першому раунді!

А якщо вже йдеться про Клінтона... На його місці запитало мова б бути й жінка. Тобто на місці президента. Це довело нещодавною Тар'я Халонен, переміщену на президентських виборах у Фінляндії.

Програми Надзель та президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв, і був він цілком задоволений собою. Мабуть, тому, що не чує коментарів іноземних тележурналістів щодо цього. Ні, ніхто не сказав про нерозбірливість казахстанського президента у виборі друзів. Казані при це, що це, мабуть, прикраса оптимізму рідного найпоцінованішого гостем у домі президента Австрії.

А у ширість Йорга Гайдера щодо турботи, що бачили наші очі, не поворіть. Його відставку політичні спостерігачі розцінюють як умільний тактичний хід саме хід, адже Гайдер наважиться до коаліційного уряду не ввійшов, без узагоді з екстремістським завізним, що на менше, ніж похитався, не згодний. Тепер він переконався: шлях на олімпі владі відкрито — 27 висотів голів, набраних Партією свободи, вагомий тому доказ. Отож можна усамітнитися у своїй Карантині та готуватися до наступного сходження.

Європейський союз відставку Гайдера сприйняв більш ніж прохолодно: «Ну й що з того, що лідер правих радикалів пішов з посади голови партії?», прокоментував, що лідер прем'єр-міністр Португалії, а нині також і президент Європейського союзу Антоніо Гутереш. — Адже при владі в демократичній Австрії продовжує перебувати його праворадикарська партія...»

Валентина ГІГАНСЬКА, Франкфурт-на-Майні.

Не все ще втрачено

«Перший тиждень весни пройшов під знаком активних контактів України з міжнародними організаціями», — констатує голова Комітету ВР у закордонних справах Ігор Остап під час зустрічі з головою представництва Світового банку в Україні паном Грегорі Слейнхофом. Як зазначив пан Слейнхоф, досвід співробітництва Світового банку та ВР досі важко було назвати хорошим. Нимало проєктів, затверджених банком, не пройшли ратифікації в законодавчому органі України. І рідко стільки в тім, що на підготовку лише одного проєкту витрачались більш як 500 тис. доларів. Невоміжність інше: ці проєкти навіть не обговорювали. Ігор Остап сказав: ситуація в парламенті змінилася і є всі підстави сподіватися на поліпшення співробітництва України та Світового банку. Нині очікує на ратифікацію проєкту щодо енергозбереження в Києві. Також Світовий банк готовий задати внести проєкт передсудових гарантій, який свого часу не пройшов ратифікацію у ВР.

► Москва

Росія вступає до НАТО?

Виконуючий обов'язки президента РФ Володимир Путін заявив в інтерв'ю бі-бі-сі, що не виключає можливість вступу Росії до НАТО, але за умов рівноправного статусу. У Москві цю заяву сприйняли як сенсаційну: попередні розмови під як пропагандистський хід виборчої кампанії. Взаємині Росії в НАТО, як ніколи не були бажаними, у зв'язку з дефіцитом з координат операційного альянсу в Косово. Усі спроби Заходу налагодити співробітництво Московію відкидалися. Начальник головного управління міжнародного військового співробітництва МО генерал-полковник Леонід Іванов в інтерв'ю кореспондентів «ІТ» заявив: «Ми не маємо наміру робити вигляд, що після агресії проти Югославії у наших відносинах нічого не змінилося...».

Дуже боляче Москва реагує й на контакти України та НАТО, які почастішали. У Кремлі вважають, що Київ порушує статті «великого» українсько-російського договору, надаючи для навчання військам НАТО й українській поліції і співпрацюючи з альянсом у сфері стандартизації військової техніки та зброї. Особливо негативно у Москві поставилися до провчення у Києві засідання Шпінколатинської ради за участі України.

Але заява Володимира Путіна означає: Москва не має наміру розпочинати хомлику війну. Росія ніколи не в змозі економічно конкурувати із Заходом. Проте час історичний: реактивно-ядерний потенціал, і говорити з Москвою з позитивним силі неможливо. У Кремлі вирішили, що час налагодити з НАТО конструктивні відносини. Наразі не єдиний і заява представника російського МЗС напередодні візиту до Москви генерала альянсу Джорджа Робертсона: «Цей візит може стати чудовою можливістю для тривалого спільного аналізу проблем у російсько-натовських відносинах». Однак робити якісь висновки зарано: після президентських виборів російська політика щодо НАТО може знову змінитися.

► Свєт'яго

Піночет на батьківщині

Штабнадієміячана епопея закінчилася — колишній диктатор Чилі Аугусто Піночет повернувся додому. Це сталося після того, як Велика Британія визнала: він фізично і психологічно неможливо повернутися до Чилі. На фото АПГ: генерал-лейтенант Джордж Ізуріт, який зустріч Піночета на олімпі в військових буд. Сотні інших шанувальників залишилися поза кадром.

Уповноважений заявляти

Реальна національна ідея: реальний захист прав в свобод людини

— З перших днів Обумдсан приймав до розгляду всі листи. І це була помилка, що дорого коштувала, — розповідає Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова. — Заслала злива скарг. Мік інших, 70 відсотків із них у 1998 році й 60 відсотків у 1999-му надходили не за призначенням. Люди чомусь вважали Інститут Обумдсан, як той собі пожежну команду: написав листа — Уповноважений вдарує мас розв'язати всі проблеми. Довелося провадити правовий чекінг.

Уповноважений безпосередньо не має владних функцій, як суддя чи прокурор. Але він наділений іншою унікальною функцією — контролю за дотриманням прав і свобод людини всіма гілками влади, посадовцями і в органах державної влади, і місцевому самоврядуванню. Завдяки їй та моральному авторитету Обумдсан може впливати на розв'язання конкретних питань.

Щоб реалізувати ці обов'язки правозахисника, до 76 законодавчих актів України має бути внесено зміни і доповнення як угодити їх в закон про Уповноваженого. Це, зокрема, закони про біженців, про інформацію, про СБУ, про всеукраїнський та місцевий чекінг.

— Хвилюю. Остання була дуже актуальною. Про як саме зміни тут ідеться? І звідси, як ставлення у нас, Обумдсан, до цієї проведення всеосяжного опитування 16 квітня?

— Якщо пролодити референдум за старим законом, то, вважало, буде-як зберігати з цього приводу до Конституційного Суду матиме цілковитий сенс: закон уже не відповідає Конституції. Як-що так, то і результати референдуму може бути підлядо сумніви. Це серйозна правова проблема. Є й фінансова. 47 мільйонів гривень, які вкотре було знайдено Мінфіном під указ Президента, на мою думку, закінчилися спрямувати на покращення базової інфраструктури захистити соціально-економічні права громадян. А тоді, будь ласка, якщо народ виявляє ініціативу...

— У росіян спочатку образи уповноваженого з прав людини, а потім почали створювати під його законодавчу базу. Україна на уникла цього хибного шляху...

— Але зіткнулася з іншою перешкодою: за спробою образи, яка навіть не створеного остаточно нового конституційного органу. Річницю спробами. Нам вдалося відбити атаку. І навіть, як зазначило американське посольство в Україні, «Держадміністрація США у своїй щорічній доповіді 1998 року про стан з правами людини в Україні, визнає: Інститут Обумдсан в нас відбудів і почав активні діяти». А когось і спільні не приховувати зауваження: «Те, чого ми досі не добили за рік, ми в себе робили десять років».

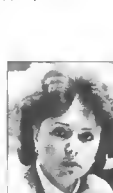
— Першою, в сумішався, щоб істаний Обумдсан навіть першого року прийняв відбудів з усіх боків. «Юридичну консультацію», «експертну», «зачинає, значна практика».

— 14 січня підписано документ про персяння нам призначення на Інститут до 21/8. Прем'єр Віктор Ющенко догналим слова, як дав мені на Свят-вечір. До того було прийнято дві постанови уряду, але... І була змущена навіть латини: «Юридичну консультацію», «експертну»: якщо уряд не виконає власного рішення — доведеться звертатися до Арбітражного суду.

Отже, призначення нібито маємо, але воно в верніймовно небу. У бюджеті на капітальні видатки перебачено чимось, 4 тисяч гривень на місяць.

— Як щодо міжнародної підтримки нам вдалося отримати маленьку комп'ютерну мережу: тепер маємо змогу обробляти листи і проводити аналітику. Без неї

Інституті Уповноваженого Верховної Ради з прав людини виповнюється два роки.

Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова.

ми пропали б. Уявляєте, на 40 осіб апарату, які працюють на постійній основі (за штатним розкладом, має бути 40), ми сьогодні отримали понад 45 тисяч звершень громадян. У цих звершеннях, що надійшли за призначенням, ідеться переважно про факти історикання законності: як істориканнями, а також поведінки прав пересованих і реабілітованих. У цих справах, що ми вважали до провадження, кожна друга скарга дістає підтвердження. Це не просто серйозні симптоми, це — набат! Дося переселюють громадян, які брали участь у виборчому процесі. Про це було сказано у щорічній доповіді про стан дотримання прав і свобод людини в Україні.

— Як направили у своїй діяльності ви вказали прорітетики?

— Насамперед — це захист прав дітей-сиріт, багатодітних родин, дітей-інвалідів. Як. А також заборонити торгівлю та одному з найтяжчих злочинів сучасності — торгівлі людьми. Ми ствердили при повномасштабному національному раунді, який займається цією проблемою, залучили до співпраці більшість міністерств і відомств, міжнародні та незуродові організації. Україна стала однією з трьох країн у Європі, яка має відповідний закон про кримінальну відповідальність за роботу-люди. Те, що сьогодні ОБСЄ азієлася за цю проблему, а також за інші іншим, за ініціативи роботи в цьому напрямку та тема стала однією з найактуальніших у пресі. Взагалі, преса, як ніхто,

нас розуміє і підтримує. Коли всі гілки влади «багатозначно» мовчали, «четверта» доплатила нам висоту. Якщо наші інститути відбули, то значною мірою завдяки нам, журналістам. У тому числі й вашій газеті.

— Ви заклали про одну з найважливіших функцій Обумдсан — викладання щорічної доповіді...

— ...Доводилося. Вперше в історії України ми самі, не американці, — об'єктивно, неутражені, звичайні всі об'єктивні, проаналізували, що у нас робиться. І з'ясували: на пресельний жалі і не менший сором, Україна в перехідний період зіткнулася з масовим і брутальним порушенням прав людини. Масовим і брутальним! І соціально-економічним, і політичним, і особистим прав. Обумдсан виявив низку фактів, коли до нього зверсували несподівано засоби утримання і торгівлі, які наприкінці ХХ століття просто неможливо уявити в державі, що прагне бути правовою. Рішніше це замовчується. А в доповіді чітко і правдо і скажу про факти, які свідчать про тотальне припущення честі й гідності наших громадян.

А саме реальний захист прав і свобод людини, ми б'ємо стили національного ієсно, над якою так затято ніх несперечають політичні опоненти.

Знаєте, у кожній країні світу, де є цей інститут, «накази» на відставку? Які посади обіймають «накази «герої» — чи не знову буде «кривий узов»?

— Це, як і пок-... жаль, знайшлися чимало «героїв», і всі вони на високих посадах. Хоча саме можуть «розскретити» досить значні низку вищих посадовців, що «засвітилися» в історії держави, розкрити і з'ясувати, чи колективну кінської міської клінічної лікарні № 2.

Розмовляла Людмила КОХАНЦЬ.

Диктатори чиновника диктатура платників податків!

За останні 15 років істотно змінилася соціальна інфраструктура нашого суспільства. Пішли в минуле пролетарі, селянство, прийшли роботодавці, фермер, найманий робітник — платники податків. Змінилися і ставлення до праці: більшість громадян України не отримує зарплату від держави, а, сплачуючи податки, утримує державу. Нагальною потребою для Української держави є збільшення кількості платників податків, які, на свій страх і ризик, мають стати зримим уособленням економічних перетворень у державі.

За розрахунками провідних економістів, існує потреба збільшити кількість репродуктивних платників податків в Україні, а саме в частині прибутку за рахунок вільного підприємництва, у 8—10 разів. Репродуктивний платник податків — це підприємств, який спромогий утримувати, крім себе, ще десятків громадян України, на яких платити податки.

Після створення парламентської більшості перспектива законодавчого оформлення перетворень в економіці стала набавати реального характеру. І виконавча гілка влади має перестати перекладати один на одного відповідальність за проведення реальних перетворень і почати працювати спільно. Одним з перших напрямків системної реформи має стати оподаткування. Фіскальна система повністю себе вичерпала. Тому ми маємо сказати: «Фіскальний систем оподаткування — це стимулюючий системи».

Хоч як прикро, але протром усіх років незалежності України податкова система, яка визначає правила гри в економіці, не заохочувала підприємств до справедливого оподаткування. Сьогодні, коли законодавство і виконавча влада мають перестати перекладати один на одного відповідальність за проведення реальних перетворень і почати працювати спільно. Одним з перших напрямків системної реформи має стати оподаткування. Фіскальна система повністю себе вичерпала. Тому ми маємо сказати: «Фіскальний систем оподаткування — це стимулюючий системи».

не лише до сплати податків, а й максимально захищати їхні права і підтримувати вимоги та пропозиції щодо змін в оподаткуванні.

Вважаю, що привабливою для багатьох платників податків є пропозиція вжити заходів з підняття рівня економіки держави, стимулювання виробництва, яка могла б збільшити прибуток платників податків. Для цього треба відмовитися від уніфікованого схеми та єдиних ставок оподаткування для всіх галузей підприємницької діяльності, розробити визначення привабливої галузі, критеріїв для чого мають стати зняття сировинної бази та ринку збуту. З другого боку, певні галузі, де підприємці можуть отримувати надприбутки, треба оподатковувати більшими ставками. Лише диференційований оподаткування відповідно до рівня прибутків, які можна отримати у тій чи тій галузі, може наполювати державний бюджет на збільшення підприємств.

Не заважди будуть і спроби реально розв'язати проблему неплатіжців та функціонування банківської системи. Звичайно, криза неплатіжців в Україні ускладнює розв'язання цієї проблеми. Потрібно звернути увагу на необхідність проведення інвестиційних і експертних заходів. Визначення пріоритетів розвитку економіки держави, державного уряду та законодавці можуть скоординувати свої зусилля зі створення податкового законодавства європейського зразка. Для цього потрібно провести системний, науковий, аналітичний аналіз питань для оподаткування різних галузей з урахуванням політичних, соціальних та ринкових процесів, які сьогодні спостерігаються в українській економіці. Лише диференційований оподаткування різних галузей та реторити податки з тязгар на усвідомлену необхідність.

Лише великі підприємства можуть забезпечити в короткій терміни платників економіки України. Для цього в промислову заповідати бізнес-структури для кожного платника податків. Це дасть змогу сформувати цивілізовані відносини між платниками податків та податківцями. Платники не повинні шукати механізм розподілу коштів, отриманих державою від нього. Для цього важливим є питання: «Систему» Суспільство повинне раз і назавжди визначити

тисяч частину свого прибутку людям, які ризикують приватним майном на свій розсуд, має сплачувати державі у вигляді податків? Сьогодні досвід показує, що ця частка має становити не більш як 30 %, наші підприємці, які сьогодні сплачують податки, зрештою, мало того, держава може взагалі втратити цього платника податків.

Але всі перетворення матимуть сенс за однієї умови — якщо ми перетворимося з об'єкту постійного державного тиску на союзника держави. Так, нікому не подобається сплачувати податки, проте без платників держава не зможе нормально функціонувати. Логічним кроком має стати розвиток цієї соціального партнерства саме як групи співробітництва в питанні оподаткування. Якщо на громадське обговорення буде введено різні проекти податкових законів, то це дасть змогу максимально отримати процес їх обговорення, а народним депутатам максимально врахувати побажання своїх виборців.

Має на увазі, Україна не може використати свій суверенітет у розв'язанні подібних проблем, оскільки ми, а Польщі, ані в Чехії, Литві не було розв'язати подібні проблеми. Тому першочерговим завданням для створення економічного суспільства є збільшення кількості платників податків, які вмотивовані працювати за новими економічними умовами, не бояться ризикувати, брати ініціативу на себе. Такий шлях дасть змогу збільшити кількість репродуктивних платників податків за 2—5 років з 500 тисяч до 5 мільйонів осіб. Якщо ж ця проблема не буде поставлено і розв'язано, то скоро збирати податки не буде кому.

Потрібне усвідомлення, що найвищою цінністю для держави є економічне суспільство, а не просто людина, а така, котра може приносити суспільству користь. У центрі турботи і піклування нашого суспільства має бути репродуктивний платник податків. Ми повинні не лише збільшити кількість платників податків, а й виробити в суспільстві соціальні норми, моральний кодекс, які підняли б людину, котра має бути економічною, а не просто людиною, якої вона заслуговує. Тому сьогодні потрібно гасло: «Диктатура чиновників і диктатура платників податків!».

Юрій КОНОНЕНКО, народний депутат України, член фракції Народного демократичного партії.

Ровесники сторіччя

«Незламна і легендарна!..»

Таке гасло, написане правнуками і вміщене під портретом зовсім юної ще Ксенії Федорівни Вороніної-Уласюк, зустрічало кожного, хто прийшов привітати її з 103-ми роковинами від дня народження.

Проти отого давнього портрета Ксенія Федорівна не заперечувала, лише з притаманним їй гумором зазначила, усміхаючись:

А такі фантоми не колись бувають.
А ось з приводу нальоту несправді зауважили:

— Що ніколи духом не занепадала, не скидала, — то так. Ну а щодо легендарності — пересобири...
Втім, кім жас могли поговорити з цим правнуком Сергія і Олені? Ізана прабабуся на портреті саме у такому віці, як вони тепер, і тек студентка — Іспітравського політехнічного інституту. Куди вона вступила — подалі від Києва — це до жовтневої революції 1917 року. До цього із золотом медаллю закінчила Бакинське жіноче училище. Самі «жінки» розповіді-сповідни по оті так ганько для них були, прабабуся за нагородою не відмовилася й у них судилося закінчити легенду. Саме завдяки прабабусі півняли вони білохого з дівочих часів — ніби зазираючи у серцану ХІХ століття: Ксенія Федорівна подала їм про дива зухомі літнього року. На задрігав баталюючим ровесникам, які вносили навіть про своїх прамих діву-бабусь мало знати...

Ксенія Федорівна Вороніна-Уласюк; тильки відділяє оті фотографії часів прародків більш як у 80 років.

Проте саме життя білої прабабусі так переплелось з баталюю підмакою кращих, через яке вона днів за днем історією, з долами сотні і тисячі людей, що по ній можна було бачити вивчення... Народилася Ксенія в такий рік, коли в Україні почалися перші кроки до створення нової держави «Україна» Федора Уласюка, мати якого була дочкою українського козака, а батько — з донського роду. Федір Артемович як хорунжий фінансової галузі керував гарнізоном. У нього було і шестеро дітей, матеріальної нужди не знала. Та й моральний клімат у родині був благополучний: жінки ардуло і несею, діти забували осуду, багато читали, ходили до театру і музею. Аж поки не почалися лихоліття міжцарівської боротьби в Закарпатті, війни та революції в країні і за її межами. Зрозуміло, що розірвати не раз навісала над Ксенією та її рідною — від батьків та куля, від голоду й холоду, від заворуш і повору (ніс це сівши) та від згорілих «чужинців» (лім). А найстрашніше, її тепер вважали «українкою», а найстрашніше, що по ній доводилося поводити людські війни, нерідко ставали барикади і близьких по рідні сторони барикади, розкопали по велічній країні та по заворуш...

Фоторепродукції і фото Олені Владимірської.

Залинув у юній першій світовій війні ще зовсім юний брат Ксенії Юрій. Пало, ще один брат, не стривівши революції, колова у Денісівку, де внаслідок поранення лікувався в Олександрії. Кілі місто осів-ось там зайняли Катюшинські, його відшукали старший брат Сергій, який став головним лікарем на військовому пароплаві «Святий Владислав». Йому й вдалося в останню хвилину врятувати брата. Пало, а також їхнього дядька генерала Федора Володимировича Мокішана. Щодо останнього, то в сім'ї Вороніних переконали: свого генерала Чорного, одного з головних героїв війни, врятувати. Мокішану Булак-Олександрівський, який вважався за героя Пала, а також їхнього дядька генерала Федора Володимировича Мокішана. Щодо останнього, то в сім'ї Вороніних переконали: свого генерала Чорного, одного з головних героїв війни, врятувати. Мокішану Булак-Олександрівський, який вважався за героя Пала, а також їхнього дядька генерала Федора Володимировича Мокішана.

Про Корнелію Іванівну Вороніну Ксенія Федорівна може розповідати, поринувши у світлу задуху, дого. Про його перше освічення в хатині й, 16-річній, якого вона так згадувала, що внаслідок від себе очка, а потім багато років через те каралася. Про те, як знайшов він її аж через тринадцять літ,

аби освітитися знову... — й та зустріч з'єднала їхні долі вже назавжди. Вітім, «назавжди» не означає надолго, що потім весь час вони були разом, разом. Бо усе через давні роки після початку їхнього спільного життя бойового червоного командира, який обійняв посаду в робітничо-селянському господарстві країни, ратом заарештували і знамурили в приміщенні до «справи Радзика», з яким він справді був близько знайомий, але нічого не вів про його «воруку діяльність». Аж через чотири роки малий Олександр заручився з дівчиною, яку арешту, вперше побачив батька. Тривого сім'ю вже не полишала, адже раз по раз «виривали» то антибільшовицькому змову, то «воруку кубло», то «групу замаху». Й Корнелій Іванович, аж подалі з очей, — пропонує переїхати до... Якуті. Ксенія Федорівна не заперечувала. Чоловік до того ж наповні на формальному розумінні: хай буде вона Уласюк, так безперечно для неї, для сина. Там, на Крайній Півночі, він викладав у робітничо-селянському технікумі, вона — в загальноосвітній школі. Найтам ктисюю подією того часу став приїзд (подалі свого аїтка вперше до долонь Вороніних) знаменитого північного логістика Сіптімуха Лева-Левицького, з яким Корнелій заприятелював в 20-ті роки під час служби на Північному флоті.

Одних добрихих зустрічей не вистачало: 1937 року, під час карової «чистки», Корнелій Іванович звільняють з роботи. А в Якуті, де народився й виріс, куди з сім'єю тепер повернувся внаслідок упрощень, виказували місце поселення — Астраханська область. Побав туди влаштуватися, аж згодом замірило до себе сім'ю, та пропав безслідно і назавжди. Родки й достаточні роки додому, аж не так його самого, як хон якусь зістну про долю чоловіка, проте «безрезультатно». Так і залишилася він у пам'яті Ксенії Федорівни по сьогодні: зупинився, виходячи з лісу, смирнувся, поспіювала воясь жарно, приславили руку до серця та вклонившись на прощання, — й пішов на оті «попелення дозгоно». Та ще слово по назавжди зам'ята: «Берис», Косово, нашої Олександрі. Наве вже знав, що й сніг його беріть-ростить. І вона багато років думала, тривожилася не за себе — за сина. Почала заспокоюватися вже в 30-ті роки. Та ще цілохотий поринав в улюблену ринтальську роботу — у навізання, виковані літ знаходила владу. «Я любила шкварів по-особливому, була хоча й суворою, та справляючи, притупила розпалену у дошкім літінні, хон вона стане в майбутньому...» й всліду ступуєвала тек, — акоса поділилася Ксенія Федорівна.

Олена Корнеліївна Вороніна, в сім'ї якого останні часи мешкала Ксенія Федорівна, знала давньо. На родинних святах їхні спільні діти і знайомих він та його дружина Раїса Михайлівна не-

рідко спот, як то казати, анушено комити. То розмови якусь ці-каву для застат застат, то сім'ю була, Олег Корнеліївський по літінно чіт ролях (закінчив консерваторію), влізави ноти своїм чуло-во поставленим голосом Раїси Михайлівни, й лотине складило та розлого спот, а то в танок підуть, що вже місто з присутніми не курмислися. Й ніколи не поспіювала, по розмова отой танцю-рест-виступів востійсьм відзвук. Залики стільки енергії, завітзят?

— Віт матері! — поспіюєлася Олег Корнеліївський.

А чому секрет якийсь доносити? — запитує Ксенія Федорівна. — Ажас життя прожівати непросте, стріся рідно на багатовистрібі 6. Й нини хістася, не особливо своїм зором'ям пікується...

Ксенія Федорівна, зрозумівши намір, наже демонстративно підняла ще кілька котків мішечкової кави й тильки потім відпо-віла:

— Духом, в доброзичливості. Й ніколи нікому не задрігав і нікому не бачала іла...

Одеса.

Георгій ВОРОНІОК.

Обличчя тисячоліть

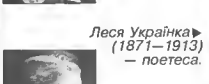
2000

IV. 1501—2000 pp.

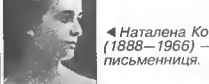
Марина Мазепа (1849—1930) — мати гетьмана Івана Мазепи, культурна й громадська діячка.

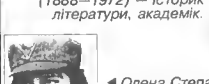
Ольга Косач (1849—1930) — етнограф, академік.

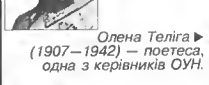
Леся Українка (1871—1913) — поетеса.

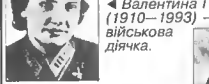
Наталена Королева (1888—1966) — письменниця.

Варвара Андріанова-Перетц (1888—1972) — історик літератури, академік.

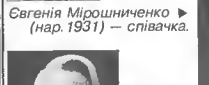
Олена Степанів (1892—1963) — педагог, громадська діячка.

Олена Теліга (1907—1942) — поетеса, одна з керівників ОУН.

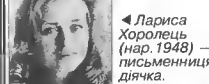
Валентина Гризодубова (1910—1993) — військова діячка.

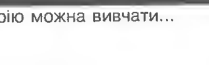
Тетяна Яблонська (нар. 1917) — художниця.

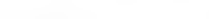
Уляна Громова (1924—1943) — учасниця антифашистського підпілля.

Свєнтіа Мірошніченко (нар. 1931) — співачка.

Лариса Скорик (нар. 1939) — архітектор, громадська діячка.

Ніна Матвієнко (нар. 1947) — співачка.

Лариса Хорольська (нар. 1948) — актриса, письменниця, громадська діячка.

(№ 32 далі буде).

Ведучий рубрики Віталій АБЛЮОВ.

Ключ від здоров'я в надійних руках

Львівська залізнична недарма називають магістраллю благополуччя, яка заторує уї сфери нашого буття: від пересозення до розв'язання соціальних проблем, великих медичанських проєктів.

У Центральній клінічній лікарні Львівської залізниці, яка нині обласнована на рівні країн медичанських закладів Європи, відбулося усього кілька років, ажувально-діагностичного центру. Начальник Львівської залізниці Георгій Кірта дружить головному лікарю Северію Дібі символічний ключ до медицини ХХІ століття. Ажас акерно-матнітний омограф, який залізниця придбала для діагностичного центру, нині фігурує лікарні в містех Європи: Бом, Мадрид і Львові. Є всі підстави сподіватися, що віднини здоров'я львів'ян не лише

залізничників істотно поліпшиться. Упродовж дня діагностичний центр може прийняти до 500 пацієнтів, якіни отримуватимуть 170 різних медичанських медіаероналу. Ректор Львівського медичного університету Боряк Земонський зауважує, що саме тут студенти зможеуть побачити в дії найсучасніші методи сучасної медицини. Залізничники і будівельники привітали голову Львівської обласної адміністрації С. Семену, місійю голову В. Куйбіду.

Одруж після новосілля начальник Львівської залізниці Георгій Кірта знову привітав вітання.

У Львівському театрі опери і балету підписують контракт «Найпопулярніша особа Львівщини» — галічній лікар. Організатори конкурсу — Фонд розвитку Львівщини та Центр політичних досліджень Львівського національного університету розіслали львів'я-

нам 100 тисяч анкет. За результатами опитування в номінації «Місяць» лікарський званих уадоство начальнича залізниці Георгія Кірти.

Колектив «Голосу України» приєднується до вітання Оксана ТЕЛЕМІ.

Львів.

Життя прабабусі переплелось з багатьма подіями сторіччя, по ньому історію можна вивчати...

7

Обеліск невідомої ЛЮБОВІ

(Початок на 1-й стор.)

Власне кажучи, заради них варто бути солдатам. Бо лише вони здатні подарувати нам надію на повернення звідти, куди ми йдемо. Вони щедро дарують нам ту надію, бо знають, що це для солдата найпотрібніше в світі. Дарують, значить, що ми рідко повертаємось, навіть після перемоги. Для них немає різниці — наступасмо ми чи відступасмо, бо для них і те, й друге — все одне: дезертирство. І вони наперед прощають його нам. Так не любить солдата жодна батьківщина. І якщо нам дозволять завтра трохи винити, ми піднімемо баклагі за тих, кого залиши на солдатському шляху, за тих, хто робив нам навчальні й справжні перев'язки, хто просто щасливо снігав нам тоді. Іх, як правило, нема у наших дефібельських альбомах, бо не встигаєш ні знімок зробити, ні навіть ім'я запитати. Отже, за них, і хай вони будуть щасливі з тими, кого зуміють обзавести.

Віталій ЖЕЖЕРА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА (Боснія).

Долі людські

У номер

» Чернівці

За три дні до весілля

Таня відповіла:

«Я знаю...»

У Староміському військовому Вінниці, ніби між ними, й нагадали: «Там стріляють». Офіцер, який проводив співбесіду, був уважний: ці симпатична дівчина одумалася. Але вона покислила. У той час Таня була готова встати хоч на край світу. Вона дуже болісно сприйняла розлучення з чоловіком. Той пішов з дому, коли Юркові, вільному сину, виповнилося лише два роки.

Хтось інший на її місці кинув би ликом об землю і забаву про все, як про поганий сон. Таня до таких не належала. Справедливість, відвертість, ширість — ось яких принципів дотримувалася. Її дотепер пам'ятають такою у Вінницькій школі № 17. Там саме згадують Врублевську в торговельно-економічному інституті (до речі, цей вуз також закінчувала її старша сестра, з сього часу — мама). Душею колективу Таня була й на «Володарів», де працювала більш як десять років. Її енергія вистачало на десяток. Уміла радіти життю. А воно приготувало їй так неслухі випробування.

Тяглося ще й те, що свого часу не послухала маму. Ніна Михайлівна, коли познайомила з майбутнім чоловіком, якось сказала: «Доню, я хочу зробити їде, але, по-моєму, це — хліб клопоти, той не пар». Таня образилася. Більше до цієї теми вони не поверталися. Тільки пізніше зрозуміла, мама як у воду дивилася. Було-що Таня вирішила похитати з міста, в якому не склалися життя. Звернулася у військкомат. Просила направити на службу за кордон. «Що це може бути Афганістан — не вірши: хліб дішат у такє пекло відправляють? Зрештою, від пропозиції мама відмовилася. Офіцер повторив це раз: «Там стріляють». Таня відповіла: «Я знаю...»

Ми до останнього дня не вірили, що вона поїде

У Староміському військовому Вінниці до вулиці Тинюхової, мешкають батьки Тані — Ніна Михайлівна й Володимир Зайков.

На знімку: Таня (ліворуч) разом із старшою сестрою і племінником.

Ситуація

Зазіхають на сирітське

Наче неслано в кафе-вітальні Кримського дитячого фонду влаштували теплі сядя для малець-сиріт і дітей із багатодітних сімей. Та ось уже рік, як вони зазначені. Бо саме стільки тривав війна за приміщення, виділене міською владою Сімферополью ще 1991 року. На кафе «ахукуючи око» керівники Кримлокалуну і Кримлороспівбу, які забрали мати тут об'єкт. Хоча борів Дитячий фонд не має, але йому відключили воду і світло.

Голова фонду Ольга Кононенко змушена звернутися до суду. І вважає, що справу винести. А коштів, отриманих за матеріальні і моральні збитки, спрямує на допомогу нужденним сім'ям і дітям-сиротам.

Виктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

ліна й Анатолій Васильович. Уже 15 років минуло відтоді, як загинула дочка, а вони дотепер за галчки про неї не можуть стримати сліз. «Ми до останнього дня не вірили, що вона поїде в те пекло», — голос Ніни Михайлівни тремтить від хвилювання. У військкоматі вимагали документ про опікунок над сином Таня планує, що опікунами стануть бабуся і дідусь, тобто її батьки. Але у міськанкомі на не не дали згоди. Мовляв, вік у них уже не дасть їм добу дитину доглядати. Може, хоч не зупинити її, казали батько з матір'ю. А дочку ніби підмилити: «Я все одно поїду». Родь опікуна погодилася взяти на себе старша сестра Ірина. Хоча насправді Юрко задирався з бабусею і дідусем. У квітні 1983-го Таня поїхала.

Уже було куплено весільну сукню

У суботу, 27 жовтня 1984 року, лейтенант Володимир Зайков поспішав у Кабульський аеропорт. Йому треба було встигнути до прибуття дівка з Ташкента. Саме ним була прилетіла Таня.

Він сівши за ісео. Пятеро місяців їй не було поруч. Щобто повернулася з відпустки, а тут знову відраження. У ці дні їм, як ніколи, треба було бути разом. У середу, в похолодіння СРСР у Кабулі, їм мали вправити шоломи слайдотом: зазаяв вони записані раніше. Війна війною, думав лейтенант, а стіл для кокет: такіш доведеться накривати. Добре хоч весільне вбрання для Тані вже купили. Аеропорт у Кабулі з усіх боків оточений горами. Літаки, які йдуть на посадку, думавши дуже зручно брати на приціл.

З ташкентським «бортон» вони не промахувалися. «Стігери» влучив у літак, коли той був на висоті менш як один кілометр. Сталося це на очей у всіх, хто був в аеропорту. Зайков навіть тоді ще не втрачав надії. Не раз було, що Таня не спрайляла із завантаження і прилітала наступного дня. Але серце психарів, що прибули з Ташкента 28 жовтня, Тані не було.

«Доведеться жити без мамів»

Тільки через тиждень Врублевський дізнався про загибелі дочки. Була їхнього бундунку зупинилася машина з військовими. До оселі зайшов військовий командир Староміського військомату. Вдома була лише Анатолій Васильович. Ніна Михайлівна в цей час відзначала з онуком його посвячення в жовтень. Більш клас збірався в кафе «Російський чай». Там її розшукав чоловік старої докни...

Ще до того лісія похорону хлопчик зривався серед ноні: «Бабусю, мені страшно, я бозся. Мені сниться гроб». А скільки разів Ніни Михайлівни доводилося шукати вника. Десь сховалася в кучотку на підвіз'ї за деревом — і тільки плески задригалися від плачу. Юра дуже рано став дорослим. Якось сказав: «Шо поробиш, доведеться жити без мамів». А як паріс, у востру став доповідати: «Дідусю, там, де я, той нікого робити». У хлопця золоті руки. Ніни Юрі вже 23-рік. Працює ліварником на заводі тракторних агрегатів. Робота важка, але він не паріс на неї. Скарижність, що платню видають вранді-годи. А в нього вже маленькі донька, для якої й чотирим місяців. Назвав її маминим ім'ям.

А тепер і до могили добрався

Врублевський похований на Староміському кладовищі. Це неслалося від бундунку, в якому вона жила. На могилу часто приходить батько з матір'ю, син, рідні, знайомі. В одній із осіней Таня Михайлівна й Анатолій Васильович приїждять, щоб пофарбувати огорожу, а її на місці не виявлялося — тільки фундамент залишили. Те саме почалося на інших могилах, зокрема на братській могилі виставлених Вінниць.

— Невже держава не може зрозуміти, — каже сперсудра Ніна Михайлівна, — що від цих колосів металів більше шкоди, ніж користі. Крадуть, вешті-реїт, у держави, а тепер і до могили добрався.

...

Із Кабула передали валізу з речами Тані. Серед них Ніна Михайлівна знайшла її весільне вбрання. Пізніше Врублевський отримав листів. Написав Юро Володимирович Зайков. Запитував, чи може він приїхати на могилу Тані. «Ми були в такому стаї, — каже Ніна Михайлівна, — що світ був не милий». Згодом найближче це один лист. Лейтенант писав, що, мабуть, його попередня вістка не дійшла до Вінниць, тому знову нагадав про своє прохання. Відповіли і тоді не обрали. Більше від нього листів не було.

Історик СКРПІНІК.

Прецедент

«Жриці коханья» як наповнювачі бюджету

Фактично найкращою професією також можуть наповнювати міський бюджет. Якщо не підкажуть, то хліб б'є графіям. Адміністрація комісії Кримградської міської ради розглянула акт протоколу, складений за статтею 181 адміністративного кодексу України за заняття проституцією.

Згідно з рішенням адміністративної, «жриці коханья» мають сплатити до міського бюджету по 170 гривень, то хліб б'є графіям. Мозол дівчат, слези з них — студентів престижний вузів, працювали за вислком в одному із будинків розпусти. Проти токсикаційного григону розпочала кримінальну справу (упіс на Кіровоградщині) за статтею 210 Кримінального кодексу України.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Свято і в колонії свято

Жінки, які мають незабароні покітти Чернівський жіночий колонію, одержали до свята 8 Березня оді, ввзтя, зібрані співробітниками обласного центру соціальних служб для молоді. Побажали волі також мали нагоду поспілкуватися з акторкою Молодіжного театру, послухати їхній концерт.

» Сімферополь

Розумні, ініціативні, мобільні й активні

8 березня вининці в свій ріків першому в Криму клубу ділових жінок «Ріма». Його активістки саме навісній задумали і створили цю структуру, яка спершу називалася бізнес-клуб.

Ніни на острові діє 37 жіночих клубів і об'єднань.

Своє гасло учасниць клубу зашифрували а назві «Ріма» — розумні, ініціативні, мобільні, активні.

Вони готові надати одна одній і всім будьяк підтримку: правову, фінансову, моральну, консультативну. Егоїсти тут не затримуються.

Ділові жінки переконані, що саме тпер жіночі демократичні організації мають отримати найбільший розвиток, бо сприяють проявам активної життєвої позиції, залученню жіноцтва до політичного і економічного життя суспільства.

» Київ

Дітям на молоко

З березня міська держадміністрація надаватиме сім'ям адресну допомогу в розмірі 10 гривень на кожну дитину віком до 16 років (учнів до 18 років) для придбання продуктів харчування. Це є спосібом малозабезпечених, багатодітних сімей, які виховують 5 і більше неповнолітніх дітей та перебувають на обліку в органах соціального захисту населення.

Право вилучувати матеріальну допомогу покладено на Головне управління соціального захисту населення.

» Вінниця

У поле — на ринковому «коні»

Учора в Вінницю Прем'єр-міністр України Віктор Ющенко на регіональний парад з головним держадміністрації 16 областей, керівниками міністерств і відомств закликав провести іншішні весільно-польові роботи зовсім ноими ринковими методами. Зробити це, за словами прем'єра, буде іспросто: надто значний дотепер було втрчання держави в забезпечення сільгосподарів. Але ісаме цього важливішого, ніж в'їхати у весну на ринковому «коні».

Прем'єр підписав постанову про виділення 35 млн. гривень для компенсації 50 відсотків кредитів на закупівлю нально-матеріальних матеріалів. Але відлікати кошти будуть передані лише тим сільгосподарським, які мають гарантовані умови для повернення кредитів. Перелік таких господарств визначатимуть місцеві органи влади. Досліжну дієвість про надання обдєржадміністраціїм всеселє банків на закупівлю нафтопродуктів. Віктор Ющенко повідомив, що найбільшим часом до Верховної Ради буде передано законопроект про іпотечку землі.

У Вінницю відбулася зустріч Віктора Ющенка з прем'єр-міністром Молдови Димитрі Братієм.

» Дніпропетровськ

Новий завжди дорожчий

У друге у Дніпропетровський полорожач хліб. Цього разу вінготворили чорний. Шопрала, традиційні сорти чорного поки що продаються за старими цінами. Піднято ціну лише на хліб «Славутич», який випускають за новим рецептом. Але ніхто не дає гарантії, що й інші сорти, зокрема білий, незбаром не полорожачуть. Ажже вже відомо, що ось-ось відшукати ціни на борошно в регіоні знову зростуть.

ПРОДИНА І ПРОДИ

«ДОНЬКИ: син моє багатство»

Біля старої із зеленими віконницями хати бавилися двох цуценят. «Грізні» сторожі обійстя навіть годяться не поперидили своїх господарів про прибулю. Зате вояси-ричча Валя і п'ятирічна Надія відразу вибігли на поріг: «Ви до мамі?» — закрилися ці-кавістю веселі оченята. — Мама корову доїть, а ми сестричку Аллочку глядімо!» «Скільки ж вашій сестричці років?» «Юдин ми-і-сяць!» — дуетом «проспівали» дівчатка і, перепитавши, чи є в їхньої гості діти і які вони, охоче почали розповідати про свою маму, тата, старших сестер. Наталочці вже «аж 15 років», Ларисі — 10. «А брат наш Коля в армії служить!» — із гордістю повідомила Валя і додала почуте, очевидно, від старших: «Він там так виріс, що ми його й не впізнали, коли приїжджав додому!»...

Вийшла з повітки мама з дитиною в руках, мисливша чорнява жінка. Позна-йомилася. Меланія Тичовська Криворот, або, як у селі казкуть, Міля, виповнилося 39. Із ній половину пропрацювала дор-кою в містечковому колгоспі. «Синови було 10 місяць, аж пішла на ферму, пригатав-ла. — Тоді за такий труд і мелосни на-ді платили по совієт. Заробляла і по 300, і по 400 карбованців. Можна було прогоду-вати велику сім'ю, ще й будувати...»

Перший шлюб виявився невдалий. Із другим чоловіком, Сергієм, котрий зго-дом також пішов працювати на ферму дором, Міля планувала побудуватися. Спершу, щоб мати свій куток, купили майже край села стару хату з городом, що виходив до ставка. Одне за одним пішли діти, а в колгоспі, як і скрізь, дедалі біль-ше погіршувалися справи. Почали затри-мувати зарплату, а коли зовсім перестали на «виплатки», про новий будинок год було й думати, аби лиш вистачило прого-дувати та зодичити дітей... Шоправда, у колгоспі обіцяли виділити для багатові-тної сім'ї творничку новий дім, однак несподівано віддали комусь іншому. До-машити свого Міля не пішла — не в її характері просити чи сварилися. «Що са-мі викидаємо у господарстві, пропало, ото й буде не дармоє, а наші», — сказа-ла старим дітям, котрим особливо хоті-лося мати нові світлі хміляти...

— Мамо, а я ribu вже попустила! — пібігла до Мілі рудина смолієня Ва-лопша. — Можна тепер і корову до череді ви-жену? Дставили мамин дозвіл, пістрибу-чи то на одній нозі, то на другій, дівчинка продовжувала шестобити: «Колі ми вранці з татом дошли у ставку рибу, я не чулася, як заснула! Тато мене збудив, коли вже наувиди риби. Ото сміх наш було!»

— У нашої сім'ї всі рибкиші, — посміх-нулася на дончину розповідь Міля. — А пайзавижиші — Лариса і Валя. Вони єш-тумуть над воюю діти, доки не впіймають хоч одну рибину...

Повернувшись із школи Наталі і Лариса, скромно одягнені, акуратно причесані ді-вчатка. Чесно прирідили. Подкукували за ласощі, чимось відрізували з ними менші сестрички. Розповіді мамі, до ко-торої зверталися з великою повагою, на «ви», про шкільні справи.

Всі інші діти нахилилися добре, — ді-лялася розповіді й прикриваючи очі. — Коля після закінчення школи вступав до

Харківського інституту національної гвар-дії. Однак через те, що, як з'ясувалося, програм сільських і міських шкіл неодна-кової, — для дітей есвий вони поєднані, си-до інституту не пройшов». Тепер слу-жить в армії. Приїжджав наванесі у відпу-ску. Думав над тим, що після служби ро-боти — чи знову спробувати шаста на вступі до вузу, чи відразу шукати роботу. Вітім, і те й інше для дітей із багатовітних родин, в яких одне багатство — ті самі діти — майже недосяжне...

Турбувалася 39-річна мати і про своїх школярів. Десь почула, що з нового на-вчанного року всі підручники доведеться купувати, і засмутилася. Не знає тоді сім'я кінци з кішми. Не під силу їй буде забез-печити книжками чотирьох учнів... Тим паче, що чоловік заминає роботу на фер-мі. Виринати знайти таку, де платять за працю гроші. А де її заріз зникне?

Держава виділяє щомісяця на кожну дитину 6 гривень 70 копійок матеріаль-ної допомоги. На ці «елюві» навіть хліб-ба для всієї сім'ї не купити. Ровесникам Сергія і Меланії часто-густо підсобиють батьки: заветиса господарством, побува-ються. А це подружжя може розрахо-вувати лише на самих себе. Бо обое з ба-гатовітних родин. У Меланої мамі шес-теро дітей і 18 онуків. Сергієвих батьків немає на білому світі.

І все ж Сергій та Меланія стараються, щоб їхні діти не відчували себе обділени-ми чимось порівняно з однокласниками. Тому утримують чимале господарство, в якому ко-жна донка має «свою» тварину, а доглядють разом — за коровами, телятами, свиням, кролями... Коли випроводили Колю з від-пустки на службу — добрі гостинці зі свіж-ною повід солдат свого товариша...

Зараз Міля у декретній відпустці з до-глядом за дитиною. У колгоспі їй ще до-сі не виплатили шкільну зарплату, та вона звер-тається до голови правління лише тоді, ко-ли особливо «припече». Добре бо у всіх дітей оздоровити в санаторії ці літні та-бори. Однак про це мовляти нехити — путівки продовжують із «замарини» ціна-ми, а на пільгові, очевидно, гаять діти з інших сімей... Не багатовітні. Писали ж про не торік обласні газети.

Перебуваючи у с. Кам'яні, завила Міля в районній відділ соціального захис-ту. Запитали, чи є хоч якісь пільги для ма-терів, котрі мають п'ятеро і більше дітей. «Нема», — коротко кинула якість із сопра-

Меланія з п'ятьма своїми донечками.

Фото автора.

Абзац з листа

Усе красиво лише в казці

Вже починалося прекрасное, рес-торан «Столич-ний», музика, ми з подругою і її чоловіком за столиком і т.с.мо каву. І раптом підходить гар-ний чоловік, запрошує мене на танець, що став початком нашого шастя.

Два роки мину-ло, як у казці — вранці кава в ложці, увечері — кавти. Потім він мене покинув. Я думала, кохас мене, а він... любив мої гро-ші. Скінчилися гроші, зникло кохання. Мину-ло ще два роки, доки я це зро-зуміла...

Марина Т.

Київ.

цівників. — То було при Союзі. При незалежній Україні ні-чого не було.

До реї, після приїзду з Лузанців мені також в обласних управліннях не вдалося з'ясувати, чи мають право на пільгові проїзд в автотранспорті (хоча б на мікроязичній рейсові) багатовітні матері, на плату за комунальні послуги, електроенер-гію, телефон... Чи видають їм последиства, як нагороджувати медалями. У Меланії та інших багатовітних матерів, з якими доводилося спілкуватися, нічого цього немає. Рідна держава їм її представники на міліції згадувати про багатовітні родини ляс-те тоді, коли потрібно привази їхніх синів до армії.

Після обіду, коли сонечко заграло-засумалося у нсбі, вивели на подвір'я й Аллочку. Крихітка малюток залопу-нуло обійняти від летючого вітерця і поклало. Висохла і На-дія відразу потягнулася до сестрички, тихенько сперекачу-чись, що з них буде вижити Аллочку до дитсадка, коли вона виросте. Кожна хотіла бути в ролі виконательни, Тим часом мама доручила найсирітнішій, десятирічній Ларисі, вати наймилішу сестричку на руки і показати їй, як розквітати від віткою розкоші квітк...

Черкаська область.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Фото з конверта

Чим не красуна наша бабця?

Фото Ігоря КРАВЧЕКА. Риботин Корольського району Чернігівської області.

Найдовша коса України — у кого вона?

Увага: конкурс!

«Ой не ріж косу...»

«Голос України» запрошує наших читачок узяти участь у національному конкурсі. В цей час гордістю жини українки була коса. Оскільки в піснях і віршах, її бертали як зніцію ока. Час різати змінює жіночі зачіски. Цікаво, чи є нині ті, хто ще плакає «русу косу до пояса»? А може, й до п'ят?

З'ясувати це — мета нашого конкурсу. Дистком (з фотознімком) оповідайте нас, яка довжина вашої коси, і не забудьте назвати прізви-ще, ім'я, вік, а також адресу. Фото переможки буде вміщено в газеті. «Найдовша коса України», звичайно, не зали-нитися без призу.

Ві нам писали

Чому повернули листа

На Українському державному підприєм-стві поштового зв'язку «Укрпошта» розгляну-ли листа А. Ахмедова, якого він надіслав до редакції газети «Голос України».

Як повідомив заступник директора з питань експлуатації поштового зв'язку І. Чумаков, працівники поштового зв'язку керуються Граничними тарифами на однієї послуги зв'язку, затверджені Державним комітетом зв'язку України, погодже-ними Міністерством економіки України та Міністерством ко-муні України. Згідно з тарифами плата за переїздання між-народного листа вагою до 20 г включно — 0,13 дол. США (на-земним транспортом), до 0,16 дол. США (повітряним транс-портом), понад 20 г до 100 г — 0,26 дол. США (наземним транспортом), до 0,40 дол. США (повітряним транспортом). Оскільки лист А. Ахмедова важило 22 г, в співідно з його ж як лист вагою до 20 г, він був повернутий для доплати.

Абзац з листа

Я люблю вас!

Дякуюмо усім, хто творить таку цікаву й змістовну газету. Читачемо «Голос України» однією, осамостію, однією-мо, однією й суміною вимом з вами і ставмо іншими, ви наша друга спора й надія! З 93-го переїздуючи наше цікаве видання, не мислимо себе без нього — переїздуючи на 2000 рік. Бажаємо добра, щас-тя, радості, шанивани газетистів! З повагою Галина КОВТУН.

Вахрушево Луганської області.

Куди прямують, селянине?

На селі худобу вирівзую, врожайність поля усього в кілька разів, а вата-земля кишить сільгоспними осями та птиро. А розкоші віділюють на 100 років назад, вичислені землемі-ми осями сполучку аручу. Селя оїмлі, соціалістично-колгоспники порядку ося не мають, а ватівзави-чені ще не настали. Одне сло-во, селянство перебуває в стані соціалістичної катастрофи...

Дорогич Львівської області.

Г. ДЯЧОК.

Кафе «У тьоти Рози»

— Залюбки, юначе, проходите. Ви щось хотіли?.. Ні, що ви?! Туалет кооперативний давно вже закрили. Тепер тут моє кафе! А ви хіба не бачили вивіски?.. А ну ж бо, ходімо. Ну? Що отут написано?.. Ні, які «утро-зи»? Це «У тьот Рози». «Тьот» означає «тютя», от і виходить: кафе «У тьоти Рози»... Шо «вибачайте»? Кули ви, юначе? Ні, аж як до мене потрапили — так просто я вас не відпущу... От чи знаєте ви, що найкраще в Одесі готують? Ні, ви, звичайно, не знаєте. Так я вам скажу, Хай там так кажуть всілякі «одесити», «тапи» і «тамари», найкраще в Одесі готують тьот Роза. Пальчики оближте! От було в мене смеро чоловіка, — ні, не одразу, по черзі, — царство їм небесне, так вони, як поїзять, оці самі пальчики оближують, обцілюють... Ой, чого ж це я про мертвих?! До чого вам це?... Сидіте, юначе, сидіте... Шо? Ой, про що ви кажете? Ніхто ще тут не їв. І взагалі кафе це не відкрилось, це я для нас внімаю зробила. А те, що ви падали крихтами, то не таргани, хай би гримі! Так ви зі скатертини струнть їх на підлогу, і коли ви будете моторином, вони не встигнуть до вас у тарілку... Ну, то що замовлятимете?

Ну то як? Меню перед вами... Ой, який ви истмикуїш! У мене по-сучасному, без папірців. Меню загалка. Бачите от квіти на скатертині?.. Так-от, це не квіти, це класи. Я їм хотіла сказати, це — меню. Ви повинні вгадати, яка струна який слід залишила. А потім обрати собі... Шо, не можете вгадати? Тоді я вам

порядку третє зліва. Ви тільки по-нюхайте!.. Шо, незрозуміло? Всі однаково пахнуть? А ви нігтіком вколупніть, покуштуйте... Не можете вгадати? Ну, то я вам накажу: це те, що кукудакає, тушкова пів червоним соусом. Подавати?..

Я так і знала! Ви знаєте, сон мені був, що ви самі це замовите. Так я зранку — на Привоз. Ви тільки гляньте, яка красуня!.. Ой, та де ж вона? Шуп-шуп-шуп... От дурна птиця, щоб ти свою мазу більше не розкидала! Ти ж мені весь салат порозкидувала!.. Стій!.. Ловіть її, вона до вас побігла... Ой, ну що ж ви? Не спромоглися курку спіймати, а як же ви одражуєтесь збиратися? А ця дурка? Тепер тинтиметесь аудіями сиротою, спатиме в закутку, як бож... І це замість того, щоб бути, як належить справжній птиці, на столі з гордо плантиями лалками! А з вами мені що робити? Так і плідте, не покуштувавши, як готують тьот Роза. А тьот Роза тоді сидітиме й думатиме, що так і не вдалося їй стати буржуакою... І це тьот Роза пригадає сусіда Григорія Марковича, який порадив вкласти заучер у кооперативний туалет... І Васю, дівринка нашого, який теж тут... Приватизує! Розочко, кафе зробили. А я тобі допоможу, вивіску намалюю. Мгніла, вона десь таки пензель нагадує. А мені байдуже, чим махати... А тьот Роза, дурна стара, щоб вона жила на саму пенсію!.. Сидітьте, юначе, а може, вони буквально мали на увазі?

Корн АЗАНОВ.

Депутатський коник

«До мене звернулася листоноша зі скаргою, що у неї забравши коня і тепер нічим взяти пошту. Я втрутився, коня повернули, і що, ви гадаєте, відмилула ця жінка. На радощах зробила напис: «Кінь імені Развадовського». Так і їдуть».

З ітера'ю народного депутата України по 69-му виборчому округу В. В. Развадовського.

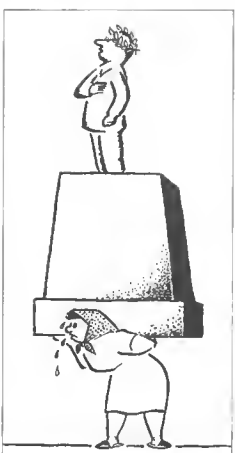
Копи трудяться у селух Ускої часті.
Є поштів і ї дуже швидко.
Немовби у казні.
Є коники сиві-сиві,
Гніді, і карі,
Вони тягнуть однокіньні
І вози у парі.
Вони коник славно-славно
Служать листошам.
Він вози по селух людям
Посилки і гроші.
Бюрократ один поглянув
На коника лако.

З нього, — каже, — буде добре

(за кобаси м'ясо.
Жінка пише депутат
Про гірку новину.
Депутат розпорядився:
«Варити коничину».
Возит коник все, що треба
Людям в добру пору.
З гори возика галмус
Й витягся вгору.
Важ коник артований
Радо, аж стрибав,
Бо тепер він депутатський
Уже «статус» має.

Василь ДОМЧИН.

Житомир.

Мал. Василь ФІЛЬОРКА.

7 мішків гречаної вовни

Нові радощі

Честеро білизна-нонорозданих з'явився у сім'ї Запужих — Семена Архиповича і Марії Панаєвни. До цього у них уже було смеро діти. Після народил Марія Панаєвна почуває себе нормально. Стан здоров'я Семена Архиповича після таких радощів поліпшується у разнімаційному відділенні райлікарні.

Архитектурний шедевр

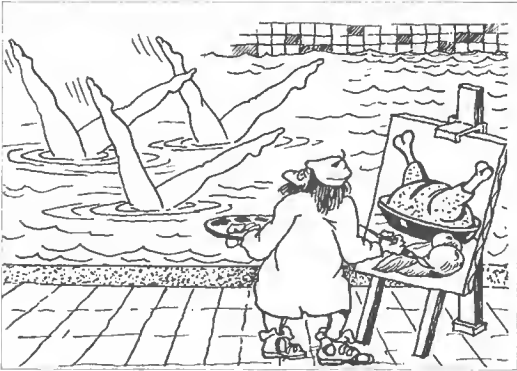
Оригінальний проект дитячого садка розробили архітектори міста П. Креслення споруди має вигляд величезного амбарного знака. Характерною особливістю новинки є електронне табло, на якому і вади, і янучі висвітлюється текст: «У зв'язку з погіршенням демографічної ситуації виховання дітей — на плечі бабусь і прабабусь».

Сімейна реліквія

Є така в пенсіонерів Василь Онисимович і Тетяна Никіфорівна Хатришних. У військи на перегляд телесеріалів хвилини вони дивляться і шукають, що реліквія і радощі, радіють... І пласта осоває їм старечі, померекані злочинцями, обличчя. Рокі, роки... Якось вклали стареньку у шуховид заучер і тепер митюються ним, немов діти. У старих є хоч який розрада у житті.

Іван ТОКАРЧУК.

Камінь-Каширський.

Мал. Вадим ВАСЮШКИН.

Фе-міні-зми

► А, мж ішим, для вищих ешелонів наш жінки також рейки клали.

► Усі жінки гіришні, шкода лиш, що не кожній вдається согрішити.

► Жіночі ноги не старіють, старіють лише наші погляди на них.

► Якщо з нас варять воду, може, державою керують кукуварки?!

► Наші діти — це це квіточка. Як-що їх поливати, з них виростуть ті це фрукти.

► Мудра жінка знає: чоловіка гуди або не гуди, йому аби погудіти.

► Накаркала мене жінка, накаркала: вже третій карк росте.

► Аби жінка була впевнена, що то останній крик моди, треба цю... моду вбивати на місці.

► Це жінки фарбуються, а чоловіки перекрабовуються.

► Почуття прив'язаності зникає з пугами Гімenea.

► Теліца рицаря не шукає, рицаря шукає кобила.

Флоріан БОДНАР.

Поради жінці

► Якщо прагнете позбутися зайвої ваги, не слід зєсартися до засобів типу «Гербалайф» та інших спалювачів жиру — спробуйте прожити на суму зарплату.

► Якщо вареники у вас вийшли — тісто окремо, начинка окремо, не засмучуйтеся: скажете гостям, що готували бульбон з гаїшущами.

► Якщо у подарованому вам флакончику французьких парфумів «Кліма» справді вилітають французькі парфуми «Кліма», не дивуйтеся. Зрізка тріпається й таке.

► Якщо астрологічний довідник прокоже вам у цьому місяці невдачу, проігноруйте його і зєсартися до іншого.

► Якщо директор пропонує вам піти на ширкову у відпустку за власний рахунок, поцікайтесь, яку суму він мав намір на цей рахунок переказати.

► Якщо очікуєте дитину, набєрїться терпіння. Вона неодмінно з'явиться, коли їй стане щось від нас потрібно: гроші, речі або квартира.

► Якщо вирішили розійтись з чоловіком і при цьому не можете поділити дитину, є вихід: завадити їй одну.

► Якщо якщо вчорашні холити смійні, знайдіть собі надійного охоронця. Бажано одного! — на все життя.

Савелій ЦИПІН.

Мал. Василь ФІЛЬОРКА.

Зарплата

— Ларисо, ану вгадай, що приніс?
— Книжки на футбол.
— Лариса, роблю підказку: те, що приніс, знаходиться в цьому мішку.

— Що ж ти там притягуєш? Не знаю, здолався.
— Ларисо, у цьому мішку зарплата...
— Брешеш! Знущаєшся, жаргуси!

— Говорю, зарплата, значить зарплата.
— Сергіючку, любий, коханний, золотий!.. Так. Перш за все розрахуємось з боргами, потім накупимо харчів — повнісний холитишник! Потім черешки, цюбикі, шубку, автомобіль, квартиру...

— Яку ще квартиру?
— Нову, хоча б двокімнатну.

— Еге ж, неспогано, тільки нікому мені знати, за які кошти ти зібрався її купити?

— Тобто як це за які? А хто тільки-но присягався, що у цьому величезному мішку — зарплата?

— Я і не відмовляюся їй своїх слів. Там і є зарплата, точніше, харкамді. Це так добром, дуже гарне. Може рази нам далася зарплата харкамді.

Олександр ПЕРЛЮК.

Троянди з колючками від Франца-Йосифа

Як учитися — то на відмінно, як пити каву, то царською, як падати, то з високого коня! Такою є «планка» львів'янки Тетяни Нікітич, бізнес-леді і музикантка. Вона сама встелила свою дорогу трояндами-пелюстками. Два ошатні павільйончики (дерево і скло) під назвою «Царська кави» розташувалися у самому центрі міста — на проспекті Шевченка і на площі Івана Піддуби. Смачнічій кави, аніж «Франц-Йосиф», та ще й за помірну ціну — 1 грн. 10 коп., у Львові не знайдете. Кава за ексклюзивним рецептом, з травами. Пісня, а не кава!

Власне, заради пісень (і всього прекрасного) шістнадцять років тому з'явилася Тетяна Нікітич, яка закінчила Львівську консерваторію (клас скрипки), працювала у Львівській, Івано-Франківській, Закарпатській, Кримській філармоніях. На привабливу дівчину звернули увагу кінематографісти, голова пішла за нею, та знайшлися мудрі люди й вярдали.

З нагоди зустрічі Тетяна принесла аудіокасету (вона не популярна своєю творчістю у власній кав'ярні), працювала у Львівській завулчав її голова пісня — «Молитва».

Мій Боже, шлях твоїх ознак, Скрипки добро в її основи.

Мой грики мей пробав, Де в'ять років твоїх пробав.

Дев'ять років твою вона познайомила з автором відомих поетичних текстів, математиком за фахом. Він подарував їй свою першу поетичну книжку «Контур».

Шради одразу ж виділилися в пісню. Потому співзвучність душевних струн надихає її на десятки інших пісень на слова цього автора. Вона їх не пише, пісні самі викликаються з душі, буває — сниться.

Минуло років, і її співатор Васько Куйбача стане міським головою. А романтична Тетяна вийде у роль бізнес-леді. Але збірка сильніших пісень досі не вийшла друком «від ватрошатого міського голови»!

До класного бізнесу її почасти спонукали потенційні спонсори. Як багатобачніше вони зазирали у віні красячий бізнес їй казали: «Заходьте, дасться чуття». Видино-

Тетяна мріє про власну музичну студію, про павільйон, де можна буде і каву пити, і квіти з суєнірами придбати, і музику гарну послухати.

принизили галицькі штучки! Горда душа не витримала. І Тетяна попросила Творця стати її головним месенатом. 1990 року у Тетяні і Павла, лікаря за фахом, народилася донечка Юлія. Саме тоді інтелекція зіткнулася з проблемою виживання. Разом із донечкою з'явилася на світ випадіння ідея: збувати у дворі поряд з домом теплицю й вирощувати онові. Так і зробили. Оскільки та поміжори вродили на славу — усім друзям і знайомим виставило.

Хтось порадив, що вигідніше вирощувати троянди (голландських квітів тоді ще не було на наших ринках). Роздобули сліпні куці, розплатили, як дегляти, — і почалося. Коли вилкачка кон-

серваторії Юлія Омниченко побачила свою виконку на Галицькому базарі з квітами в руках (а руки — поцірпані колючками), вона запропонувала Тетяні гараче какао: «Дитинко! Ти ж, мабуть, змерзла, зірнілася!» Судси по приладу загрівають горючку, а позирали мов на білу ворону. Пайшово якось «панок».

— Така гарна дівчина — квіти пролізе.

Добре, що не себе, — відрізняла Тетяна. Той знякхова, вибачився. Колючки не раз побачили райлики руки й душу, зате яка шість усе домовити: ти сама собі стелиш пелюстки троянд під ноги. До речі, голландські троянди так і не склали конкуренції. Вони на приладу свіжі, а вечери вже й в'януть. Тетянін трояндарник став більше тихий. Оптові покупці, значючі це, закуповували їх партиями. Завдяки трояндовому бізнесу добули будинок, з'явився першоринний капітал для «Царської кави». Тепер теплиця тимчасово спорожніла.

Одні «колючки» зникли, з'явилися інші. Ними у її підпорядкуванні — 17 працівників. Найбільшим було те, що люди, яким давала роботу й заробіток, обманювали і при цьому клялися дитині. Деяку частину заробітку, як Бог велів, віддає на допомогу страждальним.

Суєта суєт теж одним руслом, а пісні народжуються в пісню. Разом із новими фантастичними ідеями. Тетяна мріє про власну музичну студію, про павільйон, де можна буде і каву пити, і квіти з суєнірами придбати, і музику гарну послухати.

Логотип своєї фірми «Лорел» (мрична співачка, що чароварює голосом) Тетяна намалявала сама. «Лорел» — це мрія, до якої не роздмухували такі пісні, як «Князі душі» на слова Богдана Стельмача, що була визнана красою пісню року про Львів.

Все це — як різдвяна казка. Але вона просто вірить у магію добрих дій, за які їй і воляється. Не треба бікати, не треба їзти на заробіток. Кожен, за й терпим переконанням, навіть за нинішніми обставинами може знайти на Батьківщині і свій хліб, і свої троянди.

Оксана ТЕЛЕНЧУК.

Законопроект буде доопрацьовано

У Києві Центр комерційного права України провів «круглий стіл», де обговорювалися проект закону України «Про податок на доходи фізичних осіб». У цьому заході брали участь представники різних гілок влади, ЗМІ, українських та зарубіжних установ та організацій, експерти права та спеціалісти з податкового законодавства, а також звичайні платники цього податку.

Піт час обговорення учасниками було висловлено чимало зауважень до законопроекту. На їхню думку, його текст є надто складним для сприйняття пересічною людиною, що, як вважають експерти, може призвести до його «специфічного» трактування з боку податківців. Крім того, окремі положення наблизили на дискримінацію деяких категорій платників, а також обмеження певних конституційних прав та свобод (свободи пересування, вибору місця проживання тощо).

За результатами обговорення учасниками було дано цілу низку конкретних пропозицій щодо вдосконалення запропонованого законопроекту, серед яких можна виділити перенесення обов'язку оподаткування і декларування доходів з роботодавця на самих фізичних осіб, що мало б стимулювати підвищення оплати праці, що, в свою чергу, тягне збільшення податкових надходжень.

На жаль, дати «чужі відповідей на запитання про розуміння ставок податку сьогодні досить важко. Ажте, пропонуємо друге читання в Верховній Раді України, обговорювати законопроект був уповноважений на доопрацювання. За словами народного депутата С. Терехіна, шкала ставок податку також потребує вдосконалення.

► Кіровоград

Жінок привітають на площі

Концертна програма «Вітанням зі святом усіх жінок» за участю художніх колективів області відбудеться 8 березня на центральній площі Кіровограда. Це лише одна із заходів, розроблених місцевим відділом культури. Розпочалося свято в неділю театралізованою виставою «Зустрічiamo Меланью». Закінчиться виставою 12 березня програмою «Прощай, зимо! Вітання, зіршай!» у урочистим спаленням оруддя зими.

► Луцьк

Кому — кредити.

А нам — «гуманітарка»

Сьогодні волонтери Агентства США з міжнародного розвитку презентуватимуть в обласній адміністрації новий благодійний проект. Узгодив з ним нинішнього року на Волині надіслані гуманітарна допомога на кілька мільйонів доларів. Одяг, медичне обладнання, товари повсякденного вжитку одержать лікарні, інтернати, будинки дитини, школи, багатодітні сім'ї, чоловічі, престарілі.

► Фотофакт

Смак цукерок виробництва ЗАТ «Мелішанська кондитерська фабрика» відомий далеко за межами не лише області, а й України. Протягом і на міжнародних виставках в Росії, Італії, Німеччині та у Франції вони завжди одержують високі оцінки.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Повертаючись до надрукованого

У наших друзів переміни, а в сонечка — день народження

Постійні читачі «Голосу України», мабуть, не забули публікацію «Чи вишите життя на тому килимі» в нашій газеті за 15 червня минулого року. У ній йшлося про те, як жорстоко обійшлася доля з подружжям Кибувичів-Азанкових з райцентру Рокитне, що на Рівненщині. Ніна в дитинстві перекорювала поліомієлітом і відтоді не може ходити. Її чоловіка Валерія біда спіткала в юності, коли на уроці початкової військової підготовки під час стрільби кулі випадково влучила йому в хребет. Відтоді ноги не спускаються.

Опекунці молоді люди можуть зносити гіршу долю, ніжшиї і пошкодили одне одного. Є в їхній сім'ї сонечко — донька Даринка, яку вони люблять понад усе на світі. А коли с злагода, любов і взаєморозуміння, то її життя в трудушій (пенсія в інвалідів мізерна, здоров'я час від часу підводить) долати легше. Не муча від Кибувичів-Азанкових нарікань, ні на кого не розраховують, самі намагуються розв'язати свої проблеми. Хоча, як каже Ніна, без доліх людей їм жити б не набало до кінця. Але була в подружжя заповітна мрія — дитини візок, на якому можна було б пересуватися по квартирі (візки для вучити у них

с). Раніше на нього доводилося самотнім придумувати і виготовляти пристосування, як це робив Валерій.

Від публікації минуло трохи більше як півроку. Всього цей час редакція тримала в полі зору героїв публікації. І, звичайно, стукнула у двері різних інстанцій, щоб допомогти подружжю. Присмію, що у цей нестерпний і навіть жорстокий час не зачерствіли серця людей — вони здатні співпереживати, співчувати і допомагати. Керівники Рокитнянського району — голова районної ради Юрій Кичатий та голова райдержадміністрації Олександр Капітала — пообіли, щоб ця

сім'я однокімнатну квартиру змінила на двокімнатну. Одобрили простору для маленької Даринки, яка, як і всі діти, любить рухатися. Тож свій день народження кохана доня мамі і татусу святкуватиме вже в новій квартирі.

А ще на нашу публікацію відгукнулися не тільки українські соціального значення інституту Рівненської обласної адміністрації Георгій Сладковський — людина чуйна і надзвичайно милосердна, про що свідчать і відгуки в редакційній пошті, що надходять на адресу корупції на Рівненщині. Він пообав про те, щоб Кибувичів-Азанковим одержали інвалідний візок для пересування по квартирі. Ви бачили, як це чудно подружжю, бо той візок розв'язав чимало їхніх проблем.

Дякуємо за чуйність усім, хто відгукнувся на нашу публікацію. Звичайно, багаторічній і подружжю Кибувичів-Азанкових здоров'я, лише радощів від життя.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

ІНФОРМАЦІЯ

Про першу емісію акцій відкритого акціонерного товариства «Корпорація «Медіа Простір»

До відома акціонерів ВАТ «Укрмаш-Конверсія»

Акції

Бессарабка - територія натхнення і банкнот

Понад 20 столичних художників виставили Ольгу як 30 натюрморту на... Бессарабському ринку. Можна і без трьох крапок, адже поняття «живопис» і «ринку» безконфліктно уживаються між собою. Це, знаєте, за чисті тотальний соціум був поширений стереотип: мистецтво і гроші — речі несумісні. А ще нас учили, що у зазду, таким вигаданим справжній художник має бути нагим і голодним. І на кшталт татуся Карло мрійливо відтворювати перед магнітетним полотном. Усе — побережники, які можна скільки спростувати. Сусідство потроху звикає до істини, що успішність митця визначається тим, як купують його роботи. І що гроші не заважають творчості, а, навпаки, сприяють їй.

Тож і експоновані натюрморти, здавалося, органічно вросли в буржуазну статистику Бессарабського ринку. Організатори та ініціатори — Ігор Попогорний, Ганна Ярова та Київське відділення Спілки художників — мучили, що називається, в достоту Бессарабку давно слід було з занести в перелік київських музеїв. Те, що там продають, мало кому по кишені бачити око, так би мовити... Тож задум був аж ніяк не дикий: дорогий базар став уособленням взаємозв'язку високого та земного. Хоча картини, символізуючи безперервну вільність мистецтва, і роз-

містилися на залізних опорах над прилавками (серед авторів — Барбара Лесинська, Павло Білник, Лесь Пішак...).

Кинувши копірися у підвалних сутінках, журналісти стали учасниками довгої кінематографічного версію. Прозаїччю ненамалювані, однак дуже живописні тушю сперечалися: чи варто позувати перед експонатами? Шаунальнички живопису потроху стягувалися до центрального столу з апетитними барикадами одна художника, — ікру ж не можна їсти, це попозиції для композицій. Ну, нічого, нічого... Поділяючи і перелік, до живого натюрморту підсочили двох джигитів і з витуканим «Е-е!» вихопили з композиції свої дорожчини гранати. 3-за прилавка на адресу представників провідних мас-медіа похоронили іспівніє: «Так то ж дікари голодні». «Дікари» не ображалися на репліки гітчан, на вигляд аж ніяк не голодних. Звісно, було знати навідиним бязирним трудівникам, що натхнення прямо пов'язане з наповненістю шлунка? Як і незадоволення журналіст (так само, як і художник) нарається на небезпеку знепритомніти від голоду і не створити свій головний шедевр?

Ольга КЛЕМЕНОВА.

Видання

Банкруцтво: не кінець, а тільки початок...

нової сторінки історії підприємства, який несе цілого ірраціоналізму, окрім своїх даних». А також в Україні інші більшість. І єдиний вихід з глухого кута — інституційне проведення процедури банкруцтва. Що дає змогу «своєму» підприємству отримати нового господаря, який поставити його на ноги.

Принципний такий ініціатором можна зробити, проголосивши шойно видану книгу «Регістрація банкруцтва в Україні». Створення колективного авторів під редакцією Олександра Білика, видання мас замовити багатьох. Практиків — прикладами діяльності підприємств до та після реструктуризації, схеми проведення процедури банкруцтва, цистодику складання бізнес-планів та типовими практичними кроками в роботі ліквідатора та санатора то. Теоретиків — наведеним прикла-

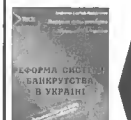
дів з процедури банкруцтва в інших державах, зокрема в сусідній Польщі та Великій Британії. До того ж, в цьому підручнику узагальнено нормативно-правову базу України не лише з питань банкруцтва, з й приватизації об'єктів державної та комунальної власності. Авторі на прикладах окремих українських підприємств спробували проаналізувати причини, що ведуть до погіршення фінансового становища компаній. Загалом таку книгу добре було б мати кожному підприємстві, який не хоче стати банкрутом.

Та ікогда, що випущений цей підручник несликим накладом — лише 5 тисяч примірників. Проте у невеликому майбутньому планується перевидання книги та створення її електронної версії в Інтернеті. Отож чекайте і читайте!

Богдан ДОВНИЧ.

Експоновані натюрморти, здавалося, органічно вросли в буржуазну статистику Бессарабського ринку.

Фото Олександра КЛЕМЕНОВА.

РЕГІСТРАЦІЯ БАНКРУЦТВА В УКРАЇНІ

Пам'ять

І покажем, що ми, браття, козацького роду...

Громада Львівщини вшанувала пам'ять двох великих українців, імена котрих стали знавками для добрих. Минуло 185 років від дня народження композитора і хорового диригента, автора гімну «Ше не вмерла України» Михайла Вербицького. У Яворів відбулася науково-практична конференція, в якій взяли участь і гості з Східної України — хор імені Павла Чубинського, автори тексту, що став гімном 1 мільйоні національно-визвольних змагань.

Тим самим днями галичан вшанували великого лікаря — генерал-хоружого УПА Романа Шухевича (Тараса Чупринку), з нагоди 50-річчя від дня його загибелі. У театрі імені М. Заньковича відбулася урочиста академія за

участю ветеранів УПА, громадськості, керівників окремих відділів. Учасники академії апелювали до парламентаріат: час визнати Українську Повстанську Армію воюючою стороною, а реабілітації вона не потрібна, адже літати чини свідомо йшли на загибель в ім'я України.

На одному з будинків по вулиці Герарда Чупринки відкрито меморіальну дошку. Місійний полковник Роман Шухевич нагадав у своєму виступі, що Роман Шухевич був не лише великим воїном, а й видатним державним, а також — чинником палального уряду, і найкраще вшанування його пам'яті — розбудова незалежної України.

Львів.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Спорт

Ігри на вибування

Хочай. Розпочався третій етап чемпіонату СЕХЛ. Чергати фінали проводиться за системою «плей-оф» до двох перемог. Київський «Сокіл» у першому матчі виграв у ХК «Кіев» — 5:0 (Бобровников, 1, Зісевич, 3, Касячук, 13, Борнашук, 30, Діаковський, 53). Сьогодні суперники проведуть повторний поєдинок на льоду Палацу професіонал на вулиці Мельникова.

Початок о 18.00. Ще один київський клуб — «Беркут» — у Мінську переміг команду «Тіталі» — 1:0 (Гомеюк, 11). Завтра кияни прийматимуть суперника вдома, на ковзанці АТЕК.

Невдача «Баварії»

Футбол. Суперники київського «Динамо» в Лізі чемпіонів провели чергові матчі в своїх чемпіонатах. Мюнхенська «Баварія» програла «Штутгарту» (0:2) на його полі. А мадридський «Реал» в гостях зіграв унічию з «Ов'єсо» — 1:1.

Міланське дербі відбулося минулої неділі. «Мілан» програла «Інтеру» — 1:2. Єдина втіха, що дов престижу на останній хвилині з пенальті забив Андрій Шешечко, який із 17 м'ячами очолює список найкращих бомбардирів серії А. На м'яч менше в активі аргентинського легіонера «Парми» Ернана Креспо.

А динамісти сьогодні вийдуть на Тронхейма, де завтра проведуть черговий матч Ліги чемпіонів проти «Руссборга».

в.б.

Правління Національного банку України висловлює глибоке співчуття директору Центрального сховища Національного банку України Чернику Миколі Федоровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька Федора Євдокимовича.

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття народному депутату України Пасенчій Людмилі Якимівні у зв'язку з тяжкою втратою — смертю її батька Якова Яковича.

Голос України

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-86-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-85-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@holos.rel.com

Завісміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідає дійсності, несе рекламдавець.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікації

Завісміст викладених фактів відповідає дійсності, несе автор.

Руконіс не повертаємо.

Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО. Редактори: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДІМСКИЙ, Євген ПІСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Антоній СОЛОНСКИЙ, Віталій СУДЦЯ. Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідство про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка); українською мовою. Індекс 60955. Залічковий тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Голос України». 03047, Київ-47, просп. Перемоги, 50 Зам. 0311041. 1 2 3 4 5 6 * 8 9 0

Динамівці сьогодні вийдуть до Тронхейма, де проведуть матч проти «Русенборга»